

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 21

מיום ראשון, כ"ו באלול תש"ע, 5.9.2010

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 21 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ו באלול תש"ע, 5.9.2010, בשעה 18:30

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ראש העיר	גב' שירה אבין -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

סגן ומ"מ ראש העיר	מר מאיר דורון -
חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -

נוכחים:

היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלוס -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
סמנכ"ל משאבי אנוש	מר פרץ פינקו -
מנהלת אגף החינוך	גב' מיכל מנקס -
מנהלת המחוז	גב' דלית שטאובר -

על סדר היום:

1. הרמת כוסית לכבוד ראש השנה.
2. פתיחת שנת הלימודים תשע"א.
 - * דבר ראש העירייה מר יצחק רוכברגר.
 - * דבר מנהלת המחוז הגב' דלית שטאובר.
 - * דבר מנהלת אגף החינוך הגב' מיכל מנקס.
 - * סקירה על שיפוצי קיץ.
3. אישור פרוטוקול ועדת שמות – יוצג על ידי חבר מועצת העיר אורן ברעוז.
4. אישור מתן ערבות העירייה ל"מ.כ. רמת השרון (ע"ר)" – כדורגל גברים.
5. שונות.
 - * דיווח על אירועי קיץ – יוצג על ידי סגנית ראש העירייה שירה אבין.
 - * דיווחים של משלחות שיצאו לחו"ל בכתב ובע"פ.
6. פתיחת תב"ר לצורך הקמת מבנה בתחנת כיבוי אש ברמת השרון ע"ס 500,000 ₪. (מקורות מימון: 250,000 ₪ - משרד הפנים, 250,000 ₪ - איגוד ערים לכבאות). (תוספת לסדר היום)

1. הרמת כוסית לכבוד ראש השנה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב. אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצת העיר שמן המניין שמספרה 21. ברשותכם, לפני פתיחת הישיבה, נמצאים אתנו כאן נציגים של בתי הספר, של אגף החינוך, משרד החינוך, מנהלת מחוז תל אביב – דלית, שהיא גם תושבת רמת השרון, מנהלי בתי הספר. הישיבה, סדר היום שלה הוא דיווח לגבי פתיחת שנת הלימודים. בנוסף, יהיה דיווח שלי קצר, ושל מיכל, וכמובן דלית. לאחר מכן נושאים שעל הפרק. אני רוצה ברשותכם, לפני פתיחת הישיבה, לאחל לכולנו שנה טובה. לנו, למשפחות. לצמצם מחלוקות ככל שניתן, לעשות למען העיר הזאת באהבה, בתבונה ועם הרבה רגש. אני רוצה להרים כוסית עם כולם ולאחל באמת לכולם שנה טובה והרבה בריאות לכולם. לחיים.

- חבר המועצה חיים חשטא מברך על היין -

מר טל עזגד: אולי נברך עוד פעם בסוף כי אולי החבר'ה יגיעו, חסרים פה הרבה.

מר יצחק רוכברגר: מי שחסר חסר.

2. פתיחת שנת הלימודים תשע"א.

- * דבר ראש העירייה מר יצחק רוכברגר.
- * דבר מנהלת המחוז הגב' דלית שטאובר.
- * דבר מנהלת אגף החינוך הגב' מיכל מנקס.
- * סקירה על שיפוצי קיץ.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הראשון – פתיחת שנת הלימודים תשע"א.

ברשותכם, כמה מילים ומיכל תרחיב את הנושא. ראשית, אני רוצה לברך ולומר תודה לצוות החינוך, לאנשים שעושים במלאכה, אם זה מנהלות, מנהל בית הספר, מורים, מורות, הורים שבועדי ההורים, צוותי החינוך, אנשי העירייה שעסקו על מנת שפתיחת שנת הלימודים תתבצע או תיפתח כסדרה ובצורה הטובה ביותר. זה לא דבר של מה בכך ולא דבר שמוכן מאליו. הדברים האלה שוקדים עליהם הרבה ואני שמח שכמעט אפשר לומר פתחנו את שנת הלימודים עם אפס תקלות. ולא פעם ראשונה.

הדגשים שלנו במערכת החינוך, מעבר להצבת סביבת לימודים נאותה: השנה ישנו גידול במספר הילדים, פתחנו מספר גני ילדים נוסף, מיכל תתייחס לכך. כיתות א' נוספות בכמה בתי ספר. בית הספר בנווה גן, בשכונה החדשה, הולך ומוקם, כולל גן נוסף שנפתח שם. הולך ומוקם, אבל במקביל כבר יש שם את כיתות א' ו-ב' שנפתחו כבר שם ולומדים. הדברים נראים בצורה טובה. אני רוצה, ברשותכם, לומר שהדגשים, לפחות שלי כראש העירייה וכמי שמעורב ומעורב מאוד בכל מה שקורה במסגרת החינוך, הובלנו את זה החל משנה שעברה כבר, למעשה הרבה לפני, אבל הדגשים עוד יותר חריפים, הם יותר משמעותיים. אפס סובלנות לכל גילוי של אלימות בבתי הספר, בגני הילדים, בכל מקום. אפס סובלנות. המורים יקבלו ממני והם מקבלים ממני את כל הגיבוי הנדרש על מנת שהילדים יבואו לבית הספר על מנת ללמוד. המשמעות של הלימודים היא לא רק בעיניי להביא תוצאות בבגרות, למרות שזה חשוב, אבל בעיניי תפיסת העולם של העיר היא לגדל את הדור, את הילדים שלנו, קודם כל שיהיו בני אדם. היה לפני כמה דקות אצלי בשיחה מנהל בית הספר שלי, בית ספר רוטברג, שאני למדתי ברוטברג, והוא היום בן 91. העיתון ביקש להפגיש ביני לבינו על מנת שתהיה שיחה חופשית. ואיך הוא אמר לי? 'מה שהיה חשוב בעיניי זה לא התארים, אבל קודם כל שיהיה BA – שיהיה

בנאדם'. שיהיה בנאדם, זה הדבר הכי חשוב. וזה אנחנו עושים, נעשה וניתן את הנשמה ואת הלב על מנת שבאמת נעשה את המקסימום שבמערכת החינוך שלנו הילדים שלנו יהיו בני אדם, זה דבר ראשון. וזה חשוב. מעבר, וזה חשוב גם המצוינות, אבל מעבר לכל כללי מצוינות קודם כל, קודם כל שיהיו בני אדם.

אנחנו עושים כאן הרבה פעילויות. מיכל תציג את הנושאים ואת הדברים שאנחנו עושים ואני בטוח שהיא תעשה את זה גם בקיצור, כי יש ים דברים וים פעילויות. אבל הפעילות המרכזית שהיתה לסיום השנה או במהלכה של השנה הקודמת זה ליצור כאן מצב של מעורבות הורים בחיי ילדיהם. מתכנסים כאן הורים על מנת להיות מעורבים בחיי ילדיהם. הילדים הם לא רק ילדים של מערכת החינוך, הם קודם כל ילדים של המשפחה, של האמא ושל האבא, והם צריכים לקחת אחריות על ילדיהם. גם בזמן בית הספר וגם לאחר מכן. אנחנו ניתן את הכלים, אנחנו ניתן את המשאבים, אנחנו ניתן את השביל ואת הדרך על מנת שהדברים יתבצעו בצורה הטובה ביותר.

אני רוצה להודות לכם שוב על כל מה שאתם עושים במהלך השנים, על כל מה שאתם תעשו במהלך השנה, לי אין ספק, אני מכיר את התוכניות פחות או יותר. אני רוצה בבקשה להעביר את הדיבור ואת הדקות לדלית שטאובר, מנהלת המחוז שלנו. בבקשה, דלית.

גב' דלית שטאובר: ערב טוב ושנה טובה לכולם. אני בראשית דבריי מתנצלת שאני לא אשאר לאורך כל הישיבה בשל צירוף של שני אירועים, אבל לא הייתי מוכנה לוותר על מפגש אתכם. אני מאוד שמחה להיות כאן, מאוד מתרגשת להיות כאן. שנה ראשונה שאני פותחת שנה כמנהלת מחוז, כתושבת העיר הזו, כמי שפרק משמעותי בהתפתחות המקצועי שלה יושב על אחד מבתי הספר התיכוניים בעיר הזו, כמי שילדיה למדו את כל שנותיהם במערכת

החינוך בעיר הזו, זה עונג גדול להיות כאן ולפתוח את שנת הלימודים ולהוסיף לדברים החמים שאמרת על מערכת החינוך את אחד הדברים החשובים ביותר שלא כל עיר יכולה לומר על תלמידה – שילדי רמת השרון אוהבים את בתי הספר שלהם ברמת השרון. זה דבר מאוד נדיר, שילדים אוהבים לבוא לבית הספר ומדברים בכזה חום ואהבה על מוסדות החינוך שלהם. זאת גם נקודת חוזק מאוד גדולה של רמת השרון, שמראה משהו על מבוגרים משמעותיים בקהילה הזאת וכיצד ילדים מקבלים מענים בתוך מערכות החינוך.

אני אגיד כמה מילים על העבודה במחוז, כיצד היא מתקשרת לעבודה ברשות וגם כמה נקודות שמאפיינות מאוד את רמת השרון. קודם כל, העבודה שלנו מתבססת על שיתוף פעולה מאוד הדוק. אין יעדי משרד ויעדי רמת השרון כיעדים נפרדים. אין תוכנית נפרדת לרמת השרון ותוכנית אחרת למשרד החינוך. אנחנו עובדים בתוכנית אחת, ביעדים משותפים, מאגמים את כל המשאבים יחד ועובדים בצוותי חשיבה משותפים ומלווים את החינוך במשותף. הדבר הזה הוא מאוד משמעותי. כי אם הבעלות של המשרד מסתיימת בסוף חטיבות הביניים והרשות נכנסת לבעלות בחטיבה העליונה, אנחנו לא מרגישים את זה בחיי היומיום שלנו. אנחנו מלווים את כל המערכת מגן הילדים ועד י"ב יחד. היעדים שלנו הם יעדים כמיתים ומדידים, שנכתבו בהלימה לתוכנית האסטרטגית שהוגשה ע"י שר החינוך ומנכ"ל משרד החינוך ערב תש"ע לממשלת ישראל. אלה יעדים ארבע שנתיים שמציבים יעדים להתפתחות ולשיפור, הן בהישגי התלמידים, הן בנושאים ערכיים כמו גיוס לצה"ל, כמו התנדבות, כמו תנועות נוער, כמו ירידה באלימות ושיפור באקלים ותחושת מוגנות של תלמידים, וכמובן גם, בין היתר, עמידה במבחנים בינלאומיים, שגם במקום הזה אנחנו רוצים להציג שיפור ואנחנו רואים בזה חלק מהמשימה הציונית שלנו, כדי שתלמידים שלנו יהיו להם את

הכלים להתמודד בעולם הגלובלי מצד אחד, אבל בד בבד יבינו שהמקום שבו הם צריכים לחיות זו מדינת ישראל, יכירו את המורשת שלהם, יכירו את השורשים שלהם, יכירו את התרבות שלהם.

המאמץ להגיע לשיפור הישגים מלווה בבקרה והערכה אינטנסיביים בצמתים ידועים מראש, שלוש פעמים בשנה, שהמחוז מזמין לסטטוס בקרה והערכה על היעדים והעיר מוסדות החינוך מתכווננים ומתכוננים. למה אני מדגישה את זה? כי אם יש פה חברי מועצת עיר שבוודאי שואלים את עצמם: 'אנחנו משקיעים כל כך הרבה משאבים נוספים במערכת החינוך, מה הערך המוסף שלהם? האם הם משפרים הישגים של תלמידים? האם הם מובילים ליעדים שאנחנו רוצים להשיג ברמת השרון?' – כן, אנחנו עוקבים אחרי זה ויש לנו דרך לומר איפה היינו בתחילת השנה ואיפה אנחנו נהיה בסופה ומה הערך המוסף של המשאבים האלה. אני רוצה לציין שרמת השרון היא עיר מאוד מיוחדת באיכויות שלה. היא העיר המובילה בארץ באחוז המתנדבים. זו תוכנית שפותחה כאן ברמת השרון באמצעות בתי הספר, הרחיבה מעגלים, צברה לה הרבה מאוד מאמינים והרבה מאוד קהל וכן תלמידים ומבוגרים מתנדבים ברמת השרון באחוז הגבוה ביותר מכל הערים במדינת ישראל. אני חושבת שתוכנית המאה ותוכנית מבוגר משמעותי בקהילה מחנכת דור היא גם תוכנית שעוד יבואו ללמוד ממנה לאור מה שאנחנו רואים ולאור ההתפתחות שבתי הספר עושים והלמידה שהם עושים. זה יעד מאוד מכובד ומאוד נכון שעיר תיתן מענה לכלל התלמידים שלה ושאיפה אחת לא יצטרך לחפש את דרכו מחוץ ליישוב למענה חינוכי. מהחזקים ביותר והמצטיינים ביותר ועד אלה שההצטיינות שלהם באה לידי ביטוי בתחומים אחרים, ולאו דווקא באופן לימודי. אנחנו כבר יודעים מזמן שזה שאתה לא מצטיין בלימודים זה לא אומר שאתה לא אדם מצוי, ואם בית הספר והמחנכים יודעים להתחבר אל המצוינות שלך, גם הדימוי העצמי שלך מתחזק, גם אתה הופך להיות אזרח

שהוא לא אלים, ההפך – הוא חלק מהחברה, הוא רואה את התרומה אליו ורוצה לתרום בחזרה. יש להגיד שאפו גדול לרמת השרון גם על התוכנית הזו.

רמת השרון, אמרת שרואה, מאוד אהבתי את דבריך לגבי המקום של ההורים ולגבי האחריות של ההורים. אנחנו שותפים ביחד בחינוך הילדים. המקום של מעורבות הורים הוא מקום מאוד מבורך, עד המקום שזה מגיע להתערבות, עד המקום שבו הם חושבים שהם באים בבקשה והתשובה היחידה שהם מוכנים לשמוע זה מה שהם תכננו מראש. אם זה מי יהיה המנהל, אם זה מי יהיה המורה, אם זה מה ילמד ואיך ילמד. אנחנו מאוד קשובים להורים, הם פרטנר בלתי רגיל והם שותפים אמיתיים, אבל יש הבדל מאוד משמעותי וחשוב להגדרה בין מעורבות להתערבות. תודה לאל שבעיר הזאת הגבולות לא נחצו. אני רוצה לומר לכם שיש מספר מקומות גם במחוז שהגבול הזה נחצה. יש לנו עד היום כיתה אחת במחוז שבשל החלטת הוריה, החלטה שגויה מאוד, יושבת בבית. זה נזק אדיר שהורים גוזלים מילדיהם את התנופה של התחלת שנת הלימודים יחד עם כל החברים שלהם, ותודה לאל שזה לא החזון הנפרץ במקום הזה.

אני רוצה מאוד לציין את שיתוף הפעולה עם אגף החינוך כאן, בראשותה של מיכל, שעושה עבודה מצוינת. אנחנו חושבים ביחד, מאוד מחוברים ומעודכנים במה שקורה. ויש כאן צוות פיקוח מאוד מסור, שרואה במקום הזה הרבה מעבר לבית המקצועי שלו, כדי שהתלמידים במקום הזה יגיעו להישגים שהם ראויים. אני לא רוצה להרחיב מעבר לזה כי אני יודעת שמיכל תיכנס לכל הפרטים. אני רוצה לשוב ולהודות לכל אחד מכם על העבודה המאוד מסורה שאתם עושים, עבודה שאין לה זמנים, אין לה גבולות, עבודה שאם לא רואים בה שליחות בלי שום פרזה אי אפשר לבצע אותה, ולשוב ולאחל לכולנו באמת שנה טובה, שנה שקטה, שנה של הישגים, שנה של הרבה סיפוק ובריאות טובה לכם ולכל בני המשפחה.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה, דלית. זה לא מובן מאליו שמנהלת המחוז מופיעה ומגיעה, אני מודה לך מקרב לב. זה גם מחזק את המערכת שלנו בעשייה הפורייה בתחום החינוך.

גב' דלית שטאובר: ואני חוזרת ומתנצלת שאני נאלצת לעזוב, כי פשוט מחכים לי בקצה השני של המחוז. הייתי מעדיפה לסיים בבית. בפעם הבאה.

מר יצחק רוכברגר: מיכל, בבקשה.

גב' מיכל מנקס: ערב טוב. איציק ביקש ממני הרבה בקשות. ד"ר משה רובוביץ', מנהל מינהל חברה ונוער, הבטיח שיכבד אותנו היום בנוכחותו.

גב' שירה אבין: משה, יש פה מקום.

גב' מיכל מנקס: הרבה בקשות הגיעו לפתחי, אני מודה איציק שהיום הבקשה הקשה ביותר לקצר כשאני צריכה לדבר על המערכת, אבל אני אתחיל מהסוף ואני אתחיל בתודה. מהבוקר, לדעתי מרבית המשתתפים כאן ממערכת החינוך מבליים ביום למידה שמקיימת מנהלת המחוז ולמדנו שצריך להתחיל מלומר תודה. נראה לי שבסוף אני אצטרך לבקש סליחה. תודה קודם כל לכל הנוכחים כאן ולכל המנהיגות החינוכית, מנהלי בתי הספר. אני רוצה לברך את רון, המנהל החדש של קלמן, שיושב לצדה של טלי, יו"ר צוות העיר, שמחליף את אפי שיצא לשנת שבתון. לדעתי רון כבר מרגיש שהוא עוד דקה פורש לפנסיה. לברך את מנהלת אשכול גנים – נוגה, שיושבת ליד רעיה, חדשים בניהול, ולברך את הנמצאים, מנהלי בתי הספר שבחרו להישאר אתנו עוד שנה למרות הכל. מבקשת לברך את יושבי ראש ועד ההורים, את יו"ר ועד ההורים יישובי. כשבחרתי לשבת כאן הם שאלו אותי למה כאן, אמרתי שאני מרגישה טוב להפנות אליהם את הגב. מבקשת להודות לד"ר טלי פרידמן, שלדעתי בשנה שעברה היית באיזשהו אירוע חירום ודיברנו עליך והיום רואים

אותך פה אתנו. אני ארחיב אחר כך. אמרה מנהלת המחוז, לא שכחתי את אנשי העירייה ואת אגף החינוך, אבל אני רוצה להתחיל בהצגת פתיחת השנה, אני מודה שאני מתרגשת. אנחנו פתחנו שנה שסימן הדרך שלנו הם שתי מילים: מצוינות וערכים. השנה שנסתיימה לה, השתדלנו בתמצית להביא את האירועים ושיאם בגיליון חינוך ברמה, שבוודאי בהיותכם תושבי העיר עיינתם בו. את חופשת הקיץ אני לא אתאר משום שאת פעולות הקיץ תציג סגנית ראש העיר לאחר מכן כמכלול. אני מדלגת הישר ל-1/9 – מצוינות וערכים. בכנס שקיימנו לפני כמה חודשים הכותרת היתה 'מצוינות וערכים הילכו יחדיו', פרופ' יזהר אופלטקה שאל את השאלות והרבה לעסוק בהן. אנחנו מאמינים שילכו יחדיו. המטרות כפי שציינה דלית, מטרות משרד החינוך, המחוז והעיר חברו יחד סביב שני יעדים אלו. אנחנו מתאמים את תוכניות הליבה של משרד החינוך ואת תוכניות העיר יחד בשילוב לתוכנית העיר מבוגר משמעותי בקהילה מחנכת דור.

אני אתעכב בדקה לא על תוכניות הליבה, אבל אומר, ואחטא אם לא אומר, שמשרד החינוך הוסיף בכל שכבת גיל שעות ייעודיות לתחום דעת ייעודית, היות ועשה מיפויים ובדק ומתוך אוו ניתור מתקיים מהלך הכשרה של המורים, התקיימה תוספת של מדריכים בכיתות. אנחנו מדברים על מקצועות האוריינות, המתמטיקה, המדעים, החינוך החברתי וערכי הליבה והחינוך הטכנולוגי. אם דילגתי על משהו אז אנא תקנו. מורשת כמקצוע מחייב בכל מוסדות החינוך, עם תוספת משאבים ייעודית. על כל אלו התוכנית העירונית והאמונה במבוגר, במורה או במחנך כמבוגר משמעותי לתלמידיו, באה מתוך האמונה של התלמיד כשלם, ראיית התלמיד כשלם, והיות המחנך או מי מהמורים מבוגר משמעותי עבור התלמיד. אחד הדברים או אחד הדגשים שאנחנו מדברים עליהם הן אותן נקודות חוזק – אין תלמיד, אדם, שאין לו נקודות חוזק. יש לנו תלמידים שלא איתרנו אותם ולא הצלחנו למנף אותם

כפוטנציאל שיגרום למוטיבציה ושינוי בדימוי העצמי של התלמיד. אנחנו לא סיימנו את עבודתנו, אבל ללא ספק אנחנו בדרך לשם. דלית בישרה לי הבוקר, מנהלת המחוז, שהרשות הארצית למדידה והערכה נעתרה לבקשת השר כשהיה פה בביקורו בעיר והיא תחל להעריך הערכה חיצונית ומקצועית את תוכנית המאה. אנחנו שמחים על כך ואני חושבת שלראשונה נוכל להביא נתונים אובייקטיביים אמיתיים וכמובן ללמוד מהם.

התוכנית העירונית שמה דגשים ותוספות על ליבת הטיולים, דגש על הנחלת ערכי אהבת הארץ, סיור, של"ח, ירושלים, סיור לירושלים – אנחנו מתעתדים לצאת השנה פעמיים לירושלים, כל כיתות ה' כשגרה וכיתות ו' שאנחנו לא נוותר על המסע לירושלים, שלצערנו בשל נסיבות בוטל בשנה שעברה. המסעות לפולין, הגדנ"ע. אנחנו עיר שלא זכאית לקבל גדנ"ע, ונלחמים שני מנהלי התיכונים ובהצלחה יתירה לקבל שבוע גדנ"ע לתלמידי י"א. מסע ישראלי שהחל שנה שעברה ובסיומו שמענו שבחים, יוצא לדרך גם השנה בשני תיכוני העיר. פעולות ההתנדבות שבתוך בתי הספר, שהם מטעם העירייה ואגף החינוך, כמובן שנמשיך ונפעיל אותן. אני רוצה להתעכב ולו בכמה מילים על משהו ייחודי, שגם משרד החינוך וגם פיקוד העורף, ואני מוכרחה לומר שפה בתוך העיר מנכ"ל העירייה וצדוק שהין חברו יחד לדליה רצון וחיים דיין ביחידה שקראנו לה כפיר – יחידת נוער מתנדב, שמשובצת למערך החירום בעיר, ויצאה לסדנא שהיא חלק מתהליך ההכשרה. מדובר בכ-42 תלמידי החטיבות והתיכונים, אני מניחה שנוכל להרחיב, אבל בהחלט גאוה ועליית מדרגה. נפגשנו גם עם הקב"ט המחוזי לצורך שינוי של חוזר מנכ"ל בנוגע לחירום, שהוא נתבקש לשנות ואנחנו גאים.

מבחינת הנושא של המבוגר המשמעותי והתוכנית העירונית – יצאנו לדרך בעצם עם עקרונות תוכנית המאה. הלכנו עם גוף חיצוני שנתן את ההדרכה בכל מוסדות החינוך, מאותה שנת למידה ישבנו בצוות העיר ומי שהמונח זר

לו, צוות העיר הם קבוצת אנשי פדגוגיה באגף החינוך וכל מפקחי העיר. צוות, אגב, נמצאים אתנו כאן טלי פרידמן, אורלי שטרן יועצת בכירה, מפקחת על היועצות. שתיים שלא סתם מאמינות את האמונה שלנו, אני לא סתם הזכרתי אותן עכשיו. משרד החינוך לקח על עצמו, ומשרד החינוך זה ככה משהו מאוד עלום, מדובר באנשים ומדובר באורלי שטרן שיושבת אתנו כאן, שלקחה על עצמה, יש לה תפקיד בעיר ובמחוז ובעוד עיר, אורלי שטרן לקחה על עצמה להוביל את הכשרת כל המעגלים או לפחות להתוות את ההכשרה וההדרכה של צוות העיר, של קבוצת המנהלים, של המחנכות, של היועצות ועד לחדרי המורים. אנחנו לא עובדים לבד, קם צוות היגוי לצורך העניין, מדריכות, מפקחות נוספות, יועצות בתי הספר, השירות הפסיכולוגי. כולנו עוסקים בהכשרת הצותים למען. כל זה יחד עם אופק חדש. כפי שאתם יודעים, כל רמת השרון נכנסה לפני כשלוש שנים לאופק חדש. אנחנו בכל בתי הספר היסודיים, אור השחר שהחל שנה שעברה וסביבות הלמידה שאנחנו מתאימים גם כן הוכשרו, חטיבת עלומים שנכנסה שנה אחרי קלמן, חטיבות הביניים ובתי ספר היסודיים הממלכתיים, גם ממלכתי דתי, באופק חדש. אופק חדש אפשר לקצר או במשפט – הסכם שכר למורים. אבל, האפגרייד שאנחנו ברמת השרון עושים יחד עם משרד החינוך הוא המשמעותיות של התרומה לתלמיד. אם אנחנו מדברים על שעות פרטניות שמורה מחויב לתת, ישנן שעות פרטניות שמקבלים תלמידים לצורך תגבור לימודי ואנחנו מדברים על תגבור לכולם – למצוינים ולמי שפחות, ו/או מונח של רמת השרון, פרטני אישי, מה שנקרא. יש להכשיר את המורה לקיום אותו דיאלוג, לאותו שיח משמעותי ברמה של מערכת החינוך שאנחנו רוצים כאן להגיע לאותם ערכים. אנחנו מוסיפים שעות לאותה תוכנית של אופק בחטיבות במיוחד, והתווינו ממש סינרגיה בין תוכניות הליבה של מינהל חברה ונוער, של שפ"י, השירות הפסיכולוגי היעוצי והתוכנית העירונית. מעגלי בוקר – מי שמכיר את תוכנית המאה שמע על

המונח מעגלי בוקר, מתקיימים מכתה א' ועד י' ובתיכוני העיר בתוכנית המאה כמובן עד י"ב. חידוש של השנה – אנחנו מוסיפים משאבים לחינוך האישי דמוי שעות חינוך, מכיתה א' ועד י"ב. החידוש השנה הוא תוספת שלנו להמשך החינוך האישי, אופק חדש, בכיתות ט', ועליית המדרגה לתיכוניים. כל כיתות י', ולא רק מי שבתוכנית המאה, ייפגש למעגלי בוקר 4 פעמים בשבוע. כיתה עם המחנך שלה. אנחנו כמובן באותו תהליך הכשרה ולמידה נלמד תוך כדי תנועה וכמובן נעביר את הרשמים.

אני רוצה לדלג לכלי המדידה שלנו. ציינה דלית על קצה המזלג. מעבר למבחני המיצב שאנחנו כולם מכירים ושומעים, ישנם כמה מדדים שהם ברורים והמערכת נמדדת עליהם. המדדים הכמותיים הכמיתיים. בקצה אחוזי הזכאות לבגרות. אני מבקשת לציין, אני לא ארחיב על אחוזי הזכאות, אבל המידע ניתן ומצוי די בניתוח מעמיק בחוברת הזו. אבל אני רוצה שוב להאיר את תשומת לבכם ועיניכם. רמת השרון קודם כל תיכוני העיר רוטברג ואלון, אחוזי הזכאות לבגרות שלהם אינם האחוזים שמתפרסמים תחת העיר רמת השרון. אני אוכל לדבר על ילדיי, לא אוכל לדבר על מי שלא, אבל רק תבינו שבתחום השיפוט של רמת השרון יש עוד בתי ספר שמשרד החינוך מכניס לחישוב. מה שחשוב לי לומר הוא שני הישגים שהם ראשוניים. ברמת השרון יש 4 תיכוניים בשטח השיפוט. שניים מתוכם, רוטברג ואלון, בבעלות של העירייה. הנתון שמשרד החינוך מציין הוא לוקח את כל ה-4 בחשבון. אני מודדת באופן מאוד טבעי את מה שבבעלותנו, ומה שאני רוצה לציין, וזה הדבר החשוב – מאוד קל למיין תלמידים, מאוד קל לא להגיש את כולם לבגרות. תאמינו לי, בכל הטריקים אנחנו מנוסים. ברמת השרון מגישים קרוב ל-100%, אם לא 100%, מהתלמידים לבגרות. רמת השרון קולטת, העיר שבה האחוז הגבוה ביותר בארץ, וזה לא חשוב אם העיר היא קטנה או לא קטנה, לפי החיתוכים של המשרד אם מדובר בעיר עם מצב סוציאקונומי כזה או

אחר, ברמה מספרית אם עושים את המיון לפי מספר התלמידים שגרים בעיר ולומדים בה, רמת השרון עומדת בראש. וכשרמת השרון קולטת לתיכוני העיר את מרבית תלמידי החטיבות זה פרמטר שלא נמדד ולא נלקח בחשבון בשום מקום. אז קל מאוד לעשות את המיון באחוזי הזכאות בעמדה הקיצונית, ואם לא שמים לב לעוד פרמטרים, שהם אותם פרמטרים ערכיים, אותה אמונה שתלמיד צריך ללמוד בקהילת מגוריו, הייתי אומרת, במיוחד כשמדובר ברמת השרון. אז נכון, לא כולם, כי לא כולם מתאימים. אבל אנחנו נוטים לא לוותר על אף תלמיד, מוקדם ככל האפשר, וככל שאנחנו מתמקצעים וככל שציינה דלית את אותם מפגשי סטטוס בכדי להגיע למנהלת המחוז עם הסטטוס העירוני, יש עבודה שמתחילה במורה בכיתה שמציג לרכז המקצוע, שמציג למנהל בית הספר ולוועדה בית ספרית, א מה שיציגו למפקחת או למדריכה בתחומה. אנחנו מדברים לא על תמונה סטטית, אנחנו מדברים על יעד, האם הוצג ואם לא – למה. כמובן שככל שיוורדים ברזולוציה, התחלתי לא סתם מהמורה בכיתה, אנחנו היום במצב שבכל בית ספר ובכל רגע נתון מנהל בית הספר יודע לומר על כל תלמיד מה המצב הלימודי שלו, ההתנהגותי שלו, או המצב הרלוונטי האחר שמונע ממנו להתקדם בלימודים. אז לאותם כלים כמו שאמרתי, אנחנו מוסיפים גם את כלי המדידה על התהליך הערכי, שבעינינו הוא חשוב לא פחות. באותו מיצב שנבחן נמדד גם האקלים הבית ספרי, גם אכפתיות, יחס של התלמידים. נבחנות ונשאלות שאלות מצליבות מה התלמיד חושב שהמורה חושב עליו, מה המורה חושב על תלמידו. אנחנו לוקחים את הנתונים האלה בניתוחים ברזולוציות די קשות כדי לראות באיזה מוקד, מה צריך להיות ולמה. מגיע עד רמת המורה הבודד. שאלון החם, אקלים חינוכי מיטבי, עוד כלי שאנחנו מעבירים במערכת שנשאר, אגב, הנתונים נשמרים אצל מנהל בית הספר, אין לנו שום מטרה להשתמש בהם או לנגח בהם גם אם להתבשם. לא סוד הוא שמחוז תל אביב עומד בראש מדינת

ישראל בהישגים וברור שרמת השרון, אני לא אחטא ואגיד עומדת בראש כל הערים, 12 ערים במחוז, אבל אני חושבת שאנחנו לא רחוקים משם. לכן אנחנו יכולים לבוא ולומר, היום הציגו יעדים, אמרנו: את זה השגנו, את זה השגנו, את זה השגנו. לא חכמה. אנחנו רוצים בכל שנה וגם השנה, בכל פרמטר הצבנו יעדים מדידים שייבדקו, תוכנית העבודה הוגשה כמובן למנהלת המחוז עוד בטרם היה הצלצול האחרון של ה-20/6. כמובן שמדדי הגיוס לצה"ל – ראש אכ"א שהיה פה ברמת השרון ושיבח את נתוני הגיוס, כולל הנתונים לגיוס איכותי של תלמידי העיר, עבודה שנוקפת למערכת כולה אבל סיום הישורת בתיכונים כל שנה ועם תוכניות, יוזמות חדשות.

מר גיא קלנר: מה הנתון?

גב' מיכל מנקס: 85% מתושבי העיר, ואני שוב מסייגת, מדובר על מרשם אוכלוסין. יש שם גם נכים, יש שם גם חרדים, יש שם גם שדתם אמונתם וכו'. אני לא מדברת על המיפוי הבית ספרי המדויק, אלה הנתונים. ראש אכ"א סימן את רמת השרון כבאמת אחת הערים שמה שיפה בה זה שאחוז המתגייסים הולך ועולה. כך שאני חושבת שבהחלט העבודה הערכית מגן ועד י"ב בסופו של דבר מניבה פירות גם בתחום הזה. ציינה מנהלת המחוז, אחוז בני הנוער המתנדב. אני ביקשתי השנה לא לגדול באחוז, אני ביקשתי השנה לשמור עליו. זה לא פחות קשה, אם לא יותר, במיוחד כשמדברים במתנדבים.

קצת לדבר על המערכת. אנחנו גדלנו השנה ב-228 תלמידים. על פניו, לא משהו. 7,492 תלמידים החלו את היום הראשון ללימודים. עיקר הגידול אנחנו רואים, כמו שאני אומרת בשנים האחרונות, מגמה מתמדת של עלייה בגיל הרך. אם דיברנו על ממוצעים של כ-420 ילדים לשכבת גיל, לצערי בשנת 2002 נאלצנו לסגור חטיבת ביניים היות וירד מספר התלמידים. אנחנו מתחילים

לראות בשנים האחרונות מגמת עלייה בגני הילדים. השנה פתחנו שלושה גנים נוספים, לא רק בגלל בינוי חדש. האחד מהם בשכונת נווה גן, שני גנים – אחד במורשה ואחד במערב העיר, צפון מערב העיר. לו היו עוד גנים יכולנו למלא, אני מניחה, את השורות. 74 ילדים ששובצו בכל גני העיר, לאו דווקא באותם מקומות, ראינו את הצורך הגדול שהיה לנו בזה. מגמת הגידול, ואנחנו ככה שולפים בכל שנה בשנים האחרונות: 'פתחנו עוד שני גנים, עוד שלושה'. אנחנו מדברים על גידול ב-6 השנים האחרונות של 470 תלמידים. זה 14 גנים. זה פשוט בית ספר ממוצע בגודלו. 14 גנים זה צוות שהיות ורובם גני יול"א מדובר בצוות אדיר – 60 גננות יש בעיר עם המחליפות וכו'. מקבילה לזה כמובן גם הסייעות וכו'. בבתי הספר היסודיים גידול ניכר השנה של 216 תלמידים. לא רק בכיתות א'. אנחנו לא מבנים את התופעה, יש לנו עדיין, כולל ב-1/9, תושבים חדשים שמציגים את כל האסמכתאות שהם באו לגור ברמת השרון – מבלגיה, מחו"ל, מערים אחרות. הגידול השנה דומה לגידול שנה שעברה. אנחנו פתחנו השנה זו הפעם השנייה 4 כיתות בבית ספר אוסישקין של כיתה א', 4 מקבילות בכיתה א'. בבית ספר אורנים השנה 4 כיתות. ברור לכולם שעם אופק חדש ועם החלוקה ועם הכפלת הזמן שאנחנו צריכים, אנחנו גם צריכים לתת מענים לכיתות.

מר יצחק רוכברגר: תתקדמי לתמונות.

גב' מיכל מנקס: האמת שסיימתי מהר ככל שאני יכולה, ואני לא בטוחה שאני יכולה לעשות את זה מהר. יש פה את מיטב האנשים. ולתמונות, כמו שאמר ראש העיר. הבטחתי למנכ"ל העירייה שאני אייצג אותו נאמנה, אבל בכל זאת יש כאן עוד כמה שעוסקים במלאכה שיעזרו לי. מה שיש כאן זה אותו לוח גן שאנחנו עושים מדי שנה, סקר המבנים והבטיחות. ב-1/9 כבר אנחנו יודעים מה אנחנו עושים לשנה הבאה מכמה היבטים: א) בדיקה ובקרה של הדברים שנעשו, ב) כל מה שבדו"חות הליקויים, מה שנקרא דו"חות

בטיחות, היה ברמת ליקויים לא מיידית לטיפול, נכנס לתוכנית עבודה שוטפת ובשגרה. אנחנו כמובן בודקים את עצמנו מול הצרכים, פיתוח סביבה בהתאם לתוכנית פדגוגית. אני אתעכב יותר מאוחר על מהלך שאנחנו עושים בשיתוף ועד ההורים ומשרד החינוך, זה מהלך שמובילה טלי בהכשרת המדריכים המקצועיים בתחומם, אם זה המדריך למתמטיקה ואם זו המדריכה לאוריינות, בהתמקצעות בהוראה באמצעות עזרים טכנולוגיים ולא תוספת מדריך שבקיא אך ורק בהוראה באמצעים טכנולוגיים. מצאנו שזה הנכון ביותר. כאן המקום להודות גם למפקחת על תקשוב, בעיקר לטלי, על המאמצים שעשתה בשכנועים.

סך ההשקעה, אני תיכף אומר כי טוב מראה עיניים. מה שחשוב לי, בזמן שאתם רואים את הדברים, חשבנו כן לפתוח בתתי הנושאים. אנחנו מדברים על היערכות בעקבות מספרי התלמידים, נווה גן השכונה החדשה, התחלת הקמת בית הספר, השלוחה של בית הספר גולן עלתה כיתה ויש לנו שם כיתה א' ו-ב', גן נוסף שלו היה עוד אחד גם יכולנו לפתור כמה בעיות כנראה. בכל מקרה, שלושה גנים מלאים עד אפס מקום בנווה גן, מגיל 3 ועד 5, כיתות א'-ב'. כמו שאמרתי, התאמת תשתית לאופק פדגוגי, אותן סביבות למידה מתוקשבות, מהלך שהתחלנו בוועדה משותפת לוועד ההורים היישובי, פיקוח או בעצם צוות עיר והמנהלים. אנחנו עוברים בית ספר בית ספר, במטרה לשמוע מה הצורך והיכולת של איזה צוות בבית הספר, במטרה לשדרג את ההוראה שתהא או חכמה, במירכאות כפולות או לא כפולות, כיתה חכמה היא כיתה עם לוח חכם. היתרונות שלו, ואני אשמח שפעם נראה את זה בפעולה, היתרונות של לוח חכם הם שגם תלמיד שלא היה בשיעור, אם הוא חלה או מסיבות אחרות, יוכל להיכנס לכל מסך שניתן לשמור אותו בכתב ידה של המורה, לשמוע, אפשר להקליט, להסריט, לראות, העזרים שמוסיפים כמובן יהיו. יש לנו מספר בתי ספר שיש בהם לוחות חכמים, בעיקר תרומת הורים,

ואנחנו מתחילים בתכנון יחד עם מערכות מידע לשדרג את כיתות הספח, מה שנקרא, אם זה מעבדת מדעים, אם זה חדר אחר, ו/או כיתות אם. שוב, מותאם לאמונה בית ספרית ולצוות ויכולותיו. עוד דבר חדש שאנחנו מתחילים בנושא הטכנולוגי הוא כיתות מתוקשבות. בכיתות האלה יהיו מסכים, מחשב מחובר לברקו, שאפשר לשדרג את ההוראה. עוד דבר נוסף שאנחנו עושים, מהרבה סיבות, זה הכפלת ייעוד או הפיכת חללים למרחבים דו תכליתיים או רב תכליתיים, אם זה מעבדת מדעים המשולבת במעבדת מחשבים, המחשב הוא יותר לא רק, בטח לא בכיתות הגבוהות, אין כבר צורך בכיתה שנכנסת למחשב ועושים אנטרים על לומדות כאלה ואחרות. זה כבר לא קיים. אנחנו משלבים באמת בשילובים מעניינים וחדשניים חדרים בטכנולוגיה בהתאם לראיית בית הספר.

לפניכם גן מרגנית שכבר מוכן. גן מרגנית צמוד לגן סביון ברח' מנחם בגין. היינו שם ב-1/9, היה מרגש לראות זאטוטים בני 3, מדהים. גן צבר – אחד הגנים הצמוד לשני גני התרומה ברח' רות, גן צבר היתה בעיה גם של הגדר הגובלת עם שטח של מבנה, גם כמו שאתם רואים החצר. בתוכנית הרב שנתית שלנו אנחנו תכננו גם אותו לשפץ אם בתוך המבנה ואם מחוץ למבנה. כמו שאתם רואים, בקיר שכמעט מט ליפול, עם כל החיזוקים שנעשו וכו', אנחנו היום במצב אחר.

בעוד הדר ממשיכה ומראה לכם את המהפכות שנעשו בכרכום וצבעוני המשתפצים והמשתדרגים כל פעם ויתר מוסדות החינוך, אני רוצה לסבר את האוזן בכמה דברים שהם דגשים. אז כמובן שבטיחות עומדת על ראש סדר היום ודברים שבשגרה, למרות שיש מקומות שלא ברור מאליו – החלפת חול, אחזקה, תחזוקה וכו'. אנחנו קיימנו בינוי של כיתות חדשות בהתאם לצרכים. חשוב לי לציין את ההנגשה – ב-4 בתי ספר לומדים תלמידים כבדי שמיעה, ביותר מכיתה אחת, ואנחנו עסוקים לדעתי בשלבים אחרונים של הנגשה.

תקרה אקוסטית, לעיתים מכשיר שצריך לחבר למורה, שיתוף פעולה מדהים. אני חושבת שגם חלק מחנך של שילוב תלמידים בעלי צרכים מיוחדים במערכת. הצללות, חידוש כיתות. אנחנו מתחילים להוריד את מה שפעם היה מאוד מודרני – כל מורה אוהב שיש לו שטיח מהתקרה ועד הרצפה, אפשר להצמיד את כל היצירות ואת כל הלוחות. מצאנו שזה כמובן לא אסתטי עם השנים, בוודאי שמחריף בעיות נשימה למי שיש. אז כל עבודות השיפוצים והשדרוגים, במקרה בית ספר הדר ההצלחה. יש עוד תהליכים בביצוע. אנחנו גם לא ב-1/9 מפסיקים לשפץ, לשדרג ולהחליף. יש דברים שעוד אנחנו רוצים לא לשבש למידה ונעשה במהלך החגים, לא משהו שמונע למידה ו/או פתיחה של השנה.

סך ההשקעה כ-21 מיליון ש"ח להיערכות לפתיחת השנה, זה עוד לא תם. אני רוצה עכשיו להודות קודם כל לכל בכירי העירייה, אני לא אציין שמות, כל מחלקות העירייה, כל העובדים. זה לא יכול היה להיות בלעדי הריבים והכעסים שלנו. אבל הכל באהבה, בחום בלתי נסבל. לא נמצא כאן מאיר אשת שניצח על המלאכה בשטח ואנשי ההנדסה, טלי, אני אומר לסרג'יו בשמך ולכל האנשים. לצוות אגף החינוך, שנמצא כאן היום באופן מאוד טבעי, אני חושבת שחינוך מבוקר עד ערב שלא דיברתי עליו היום הפך לשגרה, אבל אני חושבת שבתוך מערכת החינוך כי גם המנהלים עובדים מבוקר עד ערב ואי אפשר להגיע לשנה עם אפס תקלות בפתיחת שנה בלי לעבוד קשה חודשים מראש. אני רוצה להודות לאיציק ולשירה, שאימצנו זו את זו עוד שנה שעברה. אני חושבת שבאגף החינוך כבר בשבוע האחרון ששירה ואורנה לא מגיעות לפני פתיחת שנה אז שואלים אם הכל בסדר. העזרה והתמיכה והאמונה, בשמי ובשם כל הצוות כאן, תודה רבה. אמרתי שאני אפתח בתודות ואני מסיימת בסליחות, גם כי עוד רגע יום כיפור וגם במיוחד אני מתנצלת שלפחות רובנו

מרגישים שאנחנו צריכים עכשיו לצאת לחופש, אבל מחכה לנו שנה מאתגרת ומדהימה ועוד שנה של הצלחות. אז תודה רבה.

מר יצחק רוכברגר: מיכל, אני רוצה באת בהזדמנות הזאת שוב לומר את מילות הסיכום לדיווחים בנושא החינוך. אני רוצה לומר שאני גאה במערכת, אני גאה בצוות המורים, אני גאה בהנהלות, מנהלות, מנהל. מנהלים, סליחה, רון, עוד לא נכנסת לי, חכה. ואני כל הזמן אומר לעצמי 'רגע, לא הזכרתי אותי'. אני באמת, אני אומר שאני גאה, זה לא מהשפה אל החוץ. אני גאה, מתרגש, כי אני רואה את התהליכים שקורים במערכת שלנו במהלך 7 השנים האחרונות. זה פשוט לא דבר שהוא מובן מאליו. כל הצוותים, ממנכ"ל העירייה, צוותי העירייה, מחלקת הנדסה, גזברות שתומכת, תמיד אפשר לעשות קשיים אבל תמיד עם פתיחות לב, תודה לך הגזבר ולצוות שלך. באמת תודה לכולם, כי סביבת עבודה, סביבת למידה יוצרת גם חינוך טוב, יוצרת אווירה אחרת, אווירה שונה, תהליכים בכיוון נכון. תמיד אפשר לעשות יותר, תמיד צריך לעשות יותר ולשאוף קדימה. באמת, מכל הלב, לכל הצוותים, כולל משרד החינוך, אגף הנוער, כל מי שרק נוגע ועושה במלאכה. אני פשוט מעריך, מוקיר ומכבד את העשייה הזאת. זה פשוט כיף לא נורמאלי. תודה רבה לכם.

3. אישור פרוטוקול ועדת שמות – יוצג על ידי חבר מועצת העיר אורן ברעוז.

מר יצחק רוכברגר: אישור פרוטוקול ועדת שמות. אורן, בבקשה.

מר אבי גרובר: אם אני זוכר נכון אז, כשהקמנו את הוועדה, בשתי

ועדות השארתם לי נציג – את דוד זה ואת...

גב' פרח מלך: אני אבדוק לך.

מר אורן ברעוז: אני מבקש להציג פרוטוקול של ועדת שמות, עם המלצות למועצת העיר. ישבנו ודנו בכמה פניות שהגיעו אל הוועדה. הוועדה דנה לאחרונה בפניות שהגיעו והעברתי לכולם דף מעודכן לגבי נושא הזכאות. העברתי לכולם דף מעודכן ובו בעצם המלצות של הוועדה למליאה. אני אעבור רק על ההחלטות בעצם, על ההמלצות שלנו אל המליאה. אם יש שאלות אז בבקשה.

מר עידן למדן: מה היו הטעויות?

מר אורן ברעוז: טעות סופר בסעיף 2, במסמך המקורי היה רשום כיכר המחנות וזה אמור להיות כיכר שמש. ני אגיע לזה ואז נאמר.

מר אבי גרובר: מה שעכשיו שמו פה זה נכון?

מר אורן ברעוז: כן, זה הנכון. הנושא הראשון היה פנייה של ד"ר אהרון כהן, שהוא בעצם מנכ"ל אליאנס, ארגון כל ישראל חברים, ביקש שנקרא שם של רחוב על שם הארגון. אנחנו דחינו כרגע את הבקשה, א) כי חשבנו שיש לארגון מספיק ייצוג ברחבי הארץ, ב) אין לנו ממש כרגע שמות של רחובות חדשים, ולכן דחינו את הבקשה. הם יוכלו להציג את הבקשה שוב בעתיד. הסעיף השני הוא פנייה של דוד צור, מנכ"ל המרכז למורשת המודיעין. הם ביקשו בעצם לקרוא את שמו של קטע הכביש מכיכר שמש, שזו הכיכר השנייה, לכיוון הרב מכר, ועד כיוון הרב מכר, עד לכביש החוף, לקרוא על שמו של מאיר עמית, שהיה ראש המוסד, היה ראש אמ"ן. אנחנו חשבנו שההצעה ראויה ומגיע לאיש.

מר אבי גרובר: מהכיכר המערבית?

מר אורן ברעוז: מהכיכר המערבית. זה מה שהם ביקשו בעצם. אנחנו אישרנו באופן עקרוני את הבקשה בשינוי קל. בגלל שתוואי הדרך הזה הולך להשתנות ואמור בעתיד לעבור שם איזשהו ציר רוחב, אנחנו הצענו שקטע הכביש מכיכר שמש ודרומה לכיוון כביש 5, שזה בעצם הכביש שמוביל את המוסד-

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אורן ברעוז: ייקרא על שמו. אנחנו נעביר את זה אל המל"מ. במידה וזה יהיה מקובל עליהם-

- הערות מהקהל -

מר אורן ברעוז: בכל מקרה, אנחנו המלצנו שקטע הכביש מהכיכר ודרומה, ולא מערבה, בגלל שהוא ממשיך להיות בתוואי, ייקרא על שמו. אנחנו נעביר את זה למל"מ, במידה וזה יהיה מקובל עליהם זה יאושר. הנושא השלישי הוא נושא פנייה של כרמלה אבנרי לעניין הנצחה של משפחת פורז. האב טייס שנפל ביום כיפור, הבן זה ניר שנפל בניסיון החילוץ של נחשון וקסמן. אנחנו חשבנו שהנושא הזה, בכלל הנושא של הנצחת בני רמת השרון שנפלו במערכות ישראל, נכון שיבוא בפני המליאה, שהמליאה תדון בו ותחליט בעצם אם כן.

מר יצחק רוכברגר: כל מי שנפל במערכות ישראל המליאה תדון בו?

מר אורן ברעוז: לא, לא. אנחנו ממליצים להביא לפה להחלטה עקרונית. ועדת שמות תחליט בהתאם להחלטה עקרונית שתקבל במליאה. אנחנו בוועדת שמות לא רוצים לקחת על עצמנו בעצם נושא כזה כבד ורגיש ולהחליט בו לבד. אני חושב שצריך לקיים איזשהו דיון. לא עכשיו, זו

ההמלצה שלנו, אנחנו לא נדון בזה עכשיו, אבל נכון יהיה לקיים דיון, לעשות איזה בדיקה מעמיקה ולקיים דיון בנושא הזה ולהחליט.

מר יצחק רוכברגר: אוקיי.

מר אורן ברעוז: פנייה נוספת זה של שלומית עקרון לעניין תרומתו של אביה משה עקרון להקמת גן הסלעים ליד יד לבנים. יש שם גן סלעים בהקמתו, הוא אסף את הסלעים, הוא גיאולוג במקצועו. היא ביקשה לציין את תרומתו באיזשהו שלט במתחם הגן ואנחנו המלצנו לאשר את זה. בסעיף 6 יש פנייתה של הני ברמן.

מר אבי גרובר: מי זה עקרון?

מר אורן ברעוז: משה עקרון הוא גיאולוג תושב רמת השרון, שהיה שותף להקמת גן הסלעים. ליד יד לבנים יש שם את גן הסלעים. הוא גיאולוג, הוא אסף את הסלעים ברחבי הארץ, השתתף בהקמת הגן.

מר גיא קלנר: ראוי.

מר אורן ברעוז: הבת שלו ביקשה ששמו יצוין באיזה שלט ברחבי הגן על תרומתו.

מר אבי גרובר: יש איזה מדיניות בציון אנשים, יש משהו אחיד על הדבר הזה?

מר אורן ברעוז: אין משהו מוגדר, מכיוון שהוא בעצם היה שותף בהקמת הגן חשבנו שנכון יהיה לציין את זה באיזשהו מקום ברחבי הגן.

מר אבי גרובר: לא כדאי למשל כשמקימים כאלה גנים, כשמישהו עושה כזאת עבודה והרבה פעמים מציינים את הקבלן-

מר אורן ברעוז: לרוב עושים את זה בהקמה. מכיוון שלא עשו את זה במקרה הזה אנחנו מוצאים לנכון לעשות את זה עכשיו.

מר אבי גרובר: אז אולי נכון לעשות לא רק למקרה הזה, שוועדת

שמות תשב ותחליט למשל שאיזשהו משה-

מר יצחק רוכברגר: זה הכל הולך לפי בקשות.

מר עידן למדן: מחר יבוא לך באמת-

מר אורן ברעוז: אז בשביל זה הוועדה יושבת. אין פה עניינים

עקרוניים מהותיים.

מר יצחק רוכברגר: בגלל זה יש ועדה, אנחנו לא מתערבים בזה.

מר עידן למדן: באופן עקרוני, בהחלט, לאור הדברים שאתם

אומרים, זה נכון, אבל בגלל שכבר היו עם זה גם בעיות אז צריך כן להחליט איך השלט, מה השלט, איפה הוא, לפני שיהפוך לפסלי ענק.

מר אורן ברעוז: לא יהיו פה פסלי ענק.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אורן ברעוז: פנייה נוספת זה גב' הני ברמן, לקרוא את קטע, זה

לא קטע, זה שביל בעצם, שמוביל מהשדרה אל בית מלינוב, על שם אסתר ויעקוב ויבוש. מר ויבוש אחד מוותיקי העיר, תרם רבות לחיי הקהילה.

מר יצחק רוכברגר: גם להקמת בית מלינוב.

מר אורן ברעוז: גם להקמת בית מלינוב בעצמו.

מר אבי גרובר: קפצת ל-5, לא?

מר אורן ברעוז: כן, אנחנו דחינו את הבקשה, אז אין מה-

מר אבי גרובר: למה 4 כן ו-5 לא?

מר יצחק רוכברגר: הם דחו, מה זה משנה? הוא מביא לך רק לאשר את

ההמלצות, לא את הדחיות.

- מר עידן למדן:** פה סתם ביקשו להנציח ופה הוא תרם להקמה.
- מר אורן ברעוז:** היתה בקשה לא מנומקת, שלא מצאנו לנכון לקבל אותה ודחינו אותה.
- מר אבי גרובר:** אוקיי, זו תשובה טובה.
- מר אורן ברעוז:** בכל מקרה, קטע השביל שמוביל מהשדרה אל בית מלינוב, אנחנו המלצנו. הסעיף האחרון מתייחס למתנ"ס נווה רסקו, בצד שבו בני גאון בחייו היה פעיל, התפללו שם בראש השנה, ביום כיפור. המשפחה פנתה, חברת המרכזים הקהילתיים פנתה למשפחה ובתיאום איתם הוסדר לקבל איזושהי תרומה למרכז שם והנצחת שמו של בני גאון. לאחר שיחה עם שירה שמרכזת את הנושא ועשתה את התיאום מול המשפחה אנחנו המלצנו לאשר את זה.
- גב' שירה אבין:** משפחת גאון תרמה רבות ללא בקשת תמורה גם בעבר לבית הכנסת שם, למתנ"ס עצמו, לשפץ חלק מהמתנ"ס. בני היה באמת חלק מאוד פעיל ודומיננטי בתוך מתנ"ס נווה רסקו. אנחנו פנינו לבקש תרומה כדי להוסיף קומה נוספת בנווה רסקו. המשפחה נאותה לתרום חצי מיליון ש"ח למען הנושא ויהיו שותפים גם להמשך הדברים.
- מר עידן למדן:** כמה עלות הקומה מוערכת?
- גב' שירה אבין:** עלות הקומה היא 3 מיליון ש"ח, יש לנו גם תרומה נוספת שהיא בעילום שם ממישהו שמוכן לתרום גם כדי שיהיה לנו מציינג שווה עם העירייה.
- מר אורן ברעוז:** יש שם שלט בכניסה עם שורה של שמות.
- גב' שירה אבין:** שגם אותם הביא גאון.

ד"ר יונה ברגור: כמה צריך לתרום בשביל לקבל זכות? חצי מיליון ₪

זה מספיק או 100,000 ₪? אני פשוט שואל.

גב' שירה אבין: קודם כל, אין הגדרה.

מר חיים חשטא: מה הקשר?

ד"ר יונה ברגור: לא דיברתי איתך.

מר חיים חשטא: מה לא דיברת איתי? אתה שואל אותנו. מה זה

כמה? מה זה פה בדולרים? בנאדם עשה, בנאדם תרם, מה הקשר?

מר יצחק רוכברגר: אין קביעה.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, מי שתורם מקבל הנצחה.

מר יצחק רוכברגר: לא. אין קביעה, אין מחירון לגבי הנצחה. מביאים

את זה לוועדה, הוועדה סוברנית להחליט אם הדבר הזה ראוי, כן או לא.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, מי שיש לו כסף מקבל את זה.

גב' שירה אבין: לא, הבנאדם קודם כל תרם הרבה שנים בתוך

המתנ"ס.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו גם עשינו למי שאין כסף. גם עשינו במקרים

שאינן כסף. אחת הנקודות שאנחנו רוצים לעשות עכשיו, במקום שאין כסף,

שאני חושב בוודאות שאני אפילו תומך בעניין הזה, זה במורשה, אותם

מגרשים, אותם מגרשי קט-רגל וספורט והאקסטרים, לקרוא על שם למשל של

דניאל סלונז, כי ההורים כבר לא בחיים. אז זה כן, אנחנו לא לוקחים שם

כסף. אני אביא את זה גם לוועדה.

מר אורן ברעוז: איציק, כל ההמלצות של הוועדה, פרט לסעיף של

בני גאון, הן ללא כסף. זה לא רלוונטי בכלל.

- ד"ר יונה ברגור:** אבל אני מדבר על קריאת...
- מר אורן ברעוז:** במקרה הזה הוא תרם רבות עוד בחייו.
- מר חיים חשטא:** גם כסף.
- מר אורן ברעוז:** לפני שהוא ביקש משהו. תרם רבות למתנ"ס הזה בחייו, הוא במשך 30 שנה החזיק את המקום הזה, השיג תרומות, דאג שיהיו תרומות ואחרי שהוא נפטר אנחנו פנינו אליו וביקשנו, לא אליו, למשפחה. המשפחה הסכימה. זה לא שהם באו וביקשו להנציח אותו. יש פה מספיק, לא צריך אותנו בשביל להנציח אותו. אנחנו פנינו אל המשפחה, ביקשנו תרומה, הם הסכימו ולכן הנושא עבר.
- מר חיים חשטא:** גם אם אתה תתרום יעשו-
- מר יצחק רוכברגר:** די.
- מר אבי גרובר:** אגב, ראיתי... בנושא של שמות, אנשים ש.. בשפה העברית. מה שיצא עכשיו זאת הנחיה.
- מר יצחק רוכברגר:** יכול להיות.
- גב' שירה אבין:** זה לגבי העתיד.
- מר אבי גרובר:** עכשיו, אחרי שיצא.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, אני מבקש לאשר את הפרוטוקול כפי שהגיש אותו אורן, יו"ר הוועדה. מי בעד? מי נגד? מתנגד. נמנע? אין.

<p><u>החלטה מספר 135:</u> הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) את פרוטוקול ועדת שמות.</p>

מר יצחק רוכברגר: אני שכחתי, יש לי שאלות, שאלות והצעה לסדר של יונה. הצעה לסדר בקשר לדיווח ומעקב של ישיבות מועצת העירייה והחלטה של המועצה. הוא אומר כאן: 'אני אודה אם יתקיים דיווח שוטף של ישיבות מועצת העירייה ומעקב שוטף על ביצוע החלטות'. הוא נתן כמה דוגמאות של מקרים שכנראה לא היה. אכן בדקנו את העניין הזה, היו שם כמה תקלות קטנות, שלא הוזכר שם, איזה פרוטוקול או שניים שלא נרשמו. תיקנו אותם, היום הכל מעודכן. לגבי ביצוע החלטות, אחת לחצי שנה מעדכנים את החלטות. למה? כי אתה לא יכול לקיים הצבעה עכשיו, למשל, על משהו, ולקוח זמן עד שזה מאושר ועד שזה נע ועד שיש לך יכולת בקרה בעניין הזה. אז נאמר לי במפורש, גם ע"י אותם עובדים שלנו שעובדים בעניין. אחת לחצי שנה. סיכמנו את מה שאתה אמרת.

ד"ר יונה ברגור: לא, איציק, זה לא לגמרי. קודם כל, הדיווח באתר העירייה הוא מאפריל, האחרון זה אפריל 2009.

גב' פרח מלך: מאי 2009, זה תוקן.

ד"ר יונה ברגור: רגע, לכן הערתי את זה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא תוקף.

ד"ר יונה ברגור: מאפריל 2009 היה ולא היו דיווחים של מעקב.

גב' פרח מלך: היתה טעות טכנית.

מר יצחק רוכברגר: תוקן. קיבלנו את ההערה וחיובית, ישר איך שראיתי את זה הוריתי לתקן את זה. תוקן.

ד"ר יונה ברגור: רגע, זו הערה אחת. הערה שנייה, איך בכל זאת מועצת העירייה עוקבת אחרי ביצוע החלטות? פניתי בנושא נוסף בקשר להחלטה מס' 117 מ-12/4/10, שבו היתה החלטה לקיים אירוע זיכרון.

גב' פרח מלך: כתבת על זה.

מר יצחק רוכברגר: לא, אתה כתבת את זה בנפרד, אני מתייחס לזה כנפרד.

ד"ר יונה ברגור: נכון, רק בגלל זה...

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור, אני מתייחס לזה כנפרד. אני אתייחס לזה כסעיף נפרד. אבל בעיקרון אנחנו תיקנו את הליקויים האלה כפי שעניתי קודם לכן.

השאלה השנייה שאתה מעלה, היתה כאן החלטה לגבי ערב הוקרה לחתני תושבי רמת השרון בשנתיים האחרונות, שאז אמרנו שבגלל קוצר זמן אנחנו לא יכולים לזמן אותם כי אחד מהם הלך לקבל את הפרס בירושלים וזה בדיוק נגע באירוע. אני מודה שאני ביקשתי מאלי שגיא לטפל בעניין, מודה שאין לי תשובה כרגע רק בגלל שהוא לא נמצא בארץ, הוא נמצא בחופש, הוא אמור לחזור בשבוע הבא. אני מבטיח שאני אתן תשובה לעניין הזה ברוח חיובית, כי היתה החלטה כן לקדם את זה ולמצוא את הוורסיה. פה יש פקשוש.

ד"ר יונה ברגור: חצי שנה.

מר יצחק רוכברגר: צודק, פקשוש. מודה. מודה, גם אני לא הייתי ער לזה, שכחתי מזה לגמרי. אבל אני ביקשתי ממנו להכין משהו.

מר אורן ברעוז: מודה ועוזב ירוחם.

ד"ר יונה ברגור: איך בכל זאת אנחנו עוקבים אחרי ההחלטות? למשל, אני אתן לך דוגמה מהסוג של היתה החלטה מס' 96, למנות את שרגא ליו"ר צוות היגוי ותכנון העיר. קיבלנו החלטה, יש צוות כזה? קיבלנו דיווח על הצוות הזה? אני שואל.

- מר יצחק רוכברגר:** אני אגיד לך.
- ד"ר יונה ברגור:** אני אומר, איך אנחנו בכלל יודעים?
- מר גיא קלנר:** זו מחויבות שלך גם. אם מונית להיות יו"ר-
- ד"ר יונה ברגור:** לא אני, שרגא מונה.
- מר גיא קלנר:** אה, סליחה.
- מר יצחק רוכברגר:** השאלה לא מופנית אליו, הוא ראש הצוות והוא יושב והוא מדבר והוא דן והוא מקדם והוא מטפל בעניינים.
- מר גיא קלנר:** כשזה יהיה בשל – יבוא לוועדה.
- מר יצחק רוכברגר:** רגע אחד. זאת לא ועדה סטטוטורית וזאת לא ועדת חובה. זה כולה ועדת רשות שהוא הציע אותה מתוך רצון לתרום מהידע שיש לו כפרופסור אדריכל. הוא הציע. אז אני לא חושב שהוא צריך לבוא לכאן וכל ישיבה שתיים או שלוש לדווח על כזה או אחר. הוא מקדם את הדברים בצניעות ובשקט שלו, ואם צריך להביא דברים לאישור בנושא הזה הוא יעשה את זה בוודאי.
- מר שרגא קירשנר:** ברשותך יונה, קודם כל זו לא ועדה, זה צוות היגוי.
- ד"ר יונה ברגור:** זו החלטת מועצת עירייה.
- מר שרגא קירשנר:** נכון. זה כתוב כצוות היגוי.
- ד"ר יונה ברגור:** נכון.
- מר שרגא קירשנר:** וזה צוות היגוי שמזמין כל בנאדם שרוצה לדון, כולל עידן שרצה לבוא לדון בנושא מסוים, לבוא לוועדה ולדון, או לצוות היגוי הזה. אנחנו מקדמים כמה עניינים, אבל לא הגענו לסיטואציה שיש החלטה שצריכה לבוא לאישור.

ד"ר יונה ברגור: אני פשוט מרגיש... אישית, שאחרי שאישרנו אותך

כיו"ר לא נאמר לנו, כחברי המועצה, האם צוות ההיגוי הזה התחיל לפעול ומי החברים שלו. לא אמרתי לקבל דיווח כל יום.

מר שרגא קירשנר: חברים היו כתובים. הצוות התחיל לפעול, אבל החברים היו כתובים.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי, זה כל מה שרציתי לדעת.

גב' פרח מלך: יש באינטרנט הכל, תיכנס להחלטות מליאה, רשום לך שם הפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: צריך לעשות את זה ואני לא פוסל את זה, ממש לא, אבל אני לא רואה 43,000 תושבים עומדים בתור כל יום רק נכנסים להחלטות המועצה ומעקבים. אבל בסדר, אני לא חושב שלא צריך לעשות את זה. צריך.

השאלה השלישית, תיענה לך התשובה דרך תשובתו, רגע, דקה-

גב' פרח מלך: זה הגיע אחרי שהחומר יצא. סדר יום צריך להגיע לפני.

מר יצחק רוכברגר: יונה ביקש לדעת-

ד"ר יונה ברגור: איציק, צריך להיות פה דיון...

מר יצחק רוכברגר: בדיוק, אני עונה על זה.

ד"ר יונה ברגור: מאה אחוז.

4. אישור מתן ערבות העירייה ל"מ.כ. רמת השרון (ע"ר)" – כדורגל גברים.

מר יצחק רוכברגר: חברים, הנושא הבא הוא בקשה למתן ערבות לעירוני רמת השרון כדורגל גברים. אני רוצה כמה מילים לפני שניכנס לגופו של דיון בנושא של הערבות לעירוני רמת השרון. הקבוצה במהלך השנתיים האחרונות, כולל השנה, היתה קפיצת מדרגה משמעותית גם במסגרת מיקומה בצמרת טבלת הליגה הלאומית וגם בקרב זה שכמות הילדים, נערים ונוער, היקף הפעילות שקיים במסגרת האגודה נושק את ה-600 ילד בערך, קרוב ל-600 ילד. השקענו השנה בתשתיות במסגרת הפעילות הזאת, אם זה תאורה – תאורה במגרש האימונים, תאורה באצטדיון. אוטוטו, מחר אנחנו אמורים לקבל את התוכניות של מגרש נוסף לאימונים סינטטי, קירווי של מגרש אימונים וכהנה וכהנה דברים, כולל מושבים. היום קבוצת עירוני רמת השרון, הגם שהיא נחשבת לעמותה, היא נסמכת ונתמכת בעיקרה ע"י עיריית רמת השרון.

אני אומר את הדברים, אני שם אותם פה. עומדת השאלה, האם עיריית רמת השרון צריכה לתמוך בקבוצת כדורגל ייצוגית או קבוצות ספורט ייצוגיות, כן או לא? אני חושב חד משמעית שכן, בגלל המוטיבים שאני רואה בספורט גם חינוך ואני רואה בזה ערך של חינוך ילדים ודור צעיר. השנה, בשנה שעברה כבר, לקח את הקבוצה תחת חסותו ונותן גם מכיסו וגם משאבים וגם תמיכה וגם ערבויות לבקרה, מאיר יצחקי. מאיר יצחקי עושה עבודת קודש בעסק הזה ורואים את התוצאות בשטח. מי שלא מכיר ולא יודע, קשה לו אולי לבוא ולהבין את הדברים. היו חובות שהצטברו בקבוצה משנים קודמות שהן מתבטאות פעם בכמה שנים, זה כל מיני חובות והתאמות למס הכנסה, שלא קיימים כל שנה, אתה לא יכול לראות את זה כל שנה, ותקלות שהיו במהלך השנים האחרונות של חילופי מאמנים, שאתה לא לוקח אותם בחשבון, או שחקן שנפצע ואתה צריך שחקן אחר וזה הציב איזשהו כובד מסוים על הפעילות השוטפת של הקבוצה. הקבוצה היום נמצאת מעבר למיקום שלה

הטוב בצמרת הליגה הלאומית, הקבוצה היום היא שם דבר בכדורגל הישראלי מבחינת תשלומים בזמן, ניהול טוב, ניהול נכון. אני לא מדבר כרגע על תוצאות. כמובן שאני הייתי מייחל, רוצה ושמח ואשמח אם הקבוצה הזאת תביא תוצאות. אין ולא ראיתי, למעט משפחת מולדבסקי, כאשר הם היו כאן לפני כ-4 שנים וניהלו כאן את הקבוצה ובאו מבחוץ בלי לקבל שום טובה ושום בקשה לאיזה דיבידנדים. אני לא ראיתי מישהו שבא ושם מכספו, שם ממרצו, שם את נשמתו ושם תמיכה, כולל ערבויות. לא ראיתי אחד. זאת אומרת, יש כל מיני חכמולוגים כאלה ואחרים: 'כן צריך, לא צריך', מדברים ככה, מדברים אחרת. בסופו של דבר העסק קם ועומד על זה אם הרשות המקומית מקצה כספים, כן או לא.

זה לא סוד, עיריית רמת השרון מקצה סכומים לא מבוטלים לספורט הייצוגי ברמת השרון. אני יודע שהגזברות יושבת ושוקדת ממש בימים האלה, היא כבר גיבשה את העקרונות הראשוניים לקריטריונים לספורט, לספורט הייצוגי. אנחנו נביא את זה לשולחן העירייה, אנחנו נראה במה זה אמור לעלות, אם צריך להוסיף נוסף, אם צריך לקצץ נקצץ, נעשה את ההתאמות כפי שצריך. אני עוד פעם אומר דבר אחד – בואו לכדורגל, למגרש, בואו כל יום למגרש, תראו את כמות הילדים שנמצאת שם. כשאנחנו דיברנו קודם לכן על נושא של חינוך, אז אנחנו מדברים גם על חינוך בספורט, חינוך ערכי. תבואו תראו את הילדים שבאים ומסתובבים. ילד אחד שייפלט מחוץ למערכת ויכול להיות בתוך המערכת הזאת ויהיה בחוץ וחלילה יתדרדר לאיזושהי מסגרת אחרת, זה כאב לב. פשוט כאב לב. עושים עבודת קודש. אני רוצה באמת בהזדמנות הזאת, מאיר, לך ולצוות שנמצא פה, להגיד לכם תודה. זה לא דבר מובן מאליו. אני מלווה את העניינים, אני רואה מה שקורה. זה לא דבר מובן מאליו, להרים דבר כזה, פרויקטים כאלה כמו שזה נעשה שנה. אז אני רוצה להגיד תודה ואני יודע שאתם שמים את כל הדגש על מנת שלא ייווצרו

גירעונות. אתם לא יצרתם גירעונות, אבל המיקום של הקבוצה בצמרת הליגה, ההתחייבויות, כפי שאמרתי קודם לכן, מצריכות תזרים. איננו יכולים באופן אוטומטי לאשר כל סכום שרק נרצה, אי אפשר דבר כזה. אנחנו מנסים לגייס. אני מודה שאני משתדל, נמנע מלהשיג תרומות מכל מיני גופים כאלה ואחרים. לא רוצה לבקש תרומות, אני מעדיף שעיריית רמת השרון תיתן יותר כסף מאשר שאני אלך לבקש תרומות כאלה ואחרות מכל מיני קבלנים, ספקים, אנשי עניין. כי אין תרומות חינם ואני לא מוכן להסתבך. אני לא רוצה להסתבך. אני לא מכיר מישהו מחברי המועצה שרץ, אני מודה שדווקא טל עזגד במסגרת אגודת הספורט עושה עבודת קודש בעניין באופן כללי, אבל אנחנו לא נלך לבקש כספים ולא נבקש חסויות. לא תפקידנו, אסור לנו לעשות את זה ואני רוצה להימנע. אני מעדיף לתת יותר כסף מתקציב העירייה כל עוד אנחנו יכולים על מנת שהעסק הזה יעבוד. גילי, תציג בבקשה את התפיסה לגבי מתן הערבות, תציג את הגישה, גם תן תשובה בבקשה ליונה לגבי ערבויות שהיו במסגרת העירייה וכו'.

מר גיל גורדון: אני חושב שהצורה שראש העיר הציג את זה זו באמת הראייה היותר נכונה. זה לא עניין של ערבות של 800,000 ₪, אלא צריך לראות פה למעשה חשיבה הרבה יותר כוללת איך אנחנו רואים את הספורט הייצוגי – האם אנחנו רוצים להשקיע וכל המשמעויות שנגזרות מזה. אני בעברי הייתי גזבר של מרכז הפועל הארצי ואני חייב לציין שכשאתה מגיע לליגות כמו שאנחנו מדברים כרגע, זה מכפלות על גבי מכפלות מבחינת היקפי הכספים שנדרשים כדי להחזיק קבוצות כאלה. לכן אני אומר שחשוב לדעתי ליצור איזשהו קשר בין קבוצה ייצוגית לבין הנוער, וכשעושים את הקשר הזה זה לא רק לבוא ולהגיד שרוצים איזשהו קשר ערטילאי, אלא לדעתי צריך לעגן את זה בסוג של הסכם, שלמעשה הקבוצה הבכירה תיתן סוג של חסות ושיתוף פעולה עם קבוצות הנוער. זה דבר אחד. דבר נוסף, יונה, אתה שאלת לגבי

ערבויות שקיימות במערכת. בשנת 2008 קבוצת הכדורגל לקחה הלוואה, כאשר זה היה בערבות העירייה, וקיימת עד היום ערבות עירייה של 958,000 ₪ בנוסף ל-800,000 ₪ שאנחנו מבקשים בנוסף. בניגוד למה שהיה נהוג בעבר, בעבר בדקו כל חודש האם אגודת הכדורגל משלמת את ההלוואה, ואם היא היתה משלמת אותה אז היו מעבירים את ההקצבה החודשית. לדעתי זה שגוי. למה זה שגוי? מאחר ואם יום אחד תיפסק הפעילות של הקבוצה, העירייה תישאר עם הערבות, תצטרך לשלם אותה. אני מנסה כרגע לפרוט את המשמעויות של מה שאנחנו אומרים כראייה כוללת לגבי הספורט הייצוגי, בוא נראה מה הסיכונים שהעירייה לוקחת על עצמה. לדעתי כדי למנוע את הסיכונים לא מספיק לשים את התשלום החודשי. זה אומר שאנחנו צריכים בשנת 2011, אם נותן הלוואה של 800,000 ₪, למול זה לתת הקצאה בוועדת התמיכות של 800,000 ₪ ולשים את זה בצד. לשים כסף בסכום של 800,000 ₪ כנגד הערבות. מלוא הסכום. והיה וזה לפירעון, אני יש לי את הכסף הזה בהקצבה, אני לא מעביר אותו. דבר נוסף, יש את ה-958,000 ₪. גם למול זה אני רוצה לשים סכום נוסף בצד. אתם תשאלו אותי: 'אוקיי, אז הם צריכים לאיזושהי פעילות את ה-2 מיליון ₪ לפחות לפעילות השוטפת'. זה אומר שבסך הכל יכול להיות שנצטרך לתת להם משהו בסביבות 3.5-3.7 מיליון ₪ וגם לכדורסל במקביל. אבל כמובן רק לביצוע, משהו בסביבות 2 מיליון ₪. מאחר ואני יודע מה צפוי לנו מבחינת ההכנסות והתחזיות, אנחנו נוכל לעמוד בכספים האלה. זאת אומרת, מבחינת היכולת של העירייה לתת את הכספים ולתת גיבוי לנושא הזה, נוכל בשנה הבאה. אנחנו ציינו לגבי כל מיני הכנסות שצפויות השנה וביתר שאת בשנה הבאה, אם זה מהמוסד, שזה גידול בהכנסות בתשואה משמעותית, יש מקורות נוספים, החזרי מע"מ כמו שציינו. בכל מקרה, מה שחשוב, שמבחינת המדיניות, אם תבואו ותגידו שהספורט הייצוגי, עם הקשר שלו לנושא הנוער וכן הלאה, זה דבר שהוא חשוב, אני

מבחינה כספית יכול להעמיד לזה גיבוי ואני גם אדאג שהגיבוי יהיה במלואו למול כל הערבויות. זה היבט אחד.

היבט נוסף, בשנת 2010, אני עכשיו מבקש ערבות, הכוונה שלי, אני מראש ידעתי שהשנה יכול להיות שייעשה עדכון תקציבי, אבל אני לא בונה על העדכון הזה. פניתי למספר בנקים וקיבלתי תשובה: 'אם אתה לא נותן היום ערבות בנקאית לא ניתן את ההלוואה'. רק הצלחתי להגיע למשא ומתן עם מישהו שמקורב למנכ"ל בבנק הפועלים, שהם מוכנים לקחת על עצמם ערבות שלהם לתקופת מעבר, עד שנגיע לשנת 2011, אבל זה בתנאי שאנחנו נקבל היום החלטה עקרונית שבשנת 2011, בכפוף לאישורי התקציב שדיברתי כרגע ואולי בכפוף להסכמים מהסוג הזה עם קבוצת הנוער, ואולי גם בכפוף לכך שאנחנו נעשה בקרה, אני לא אומר כמו חשב מלווה בעירייה, אבל בוא נאמר שהגזברות תעשה מעקב הרבה יותר הדוק על צורת ההוצאות והניהול של הקבוצה, לדעתי תחת כל המגבלות האלה, ואמרו לי בבנק: תקבלו החלטה בכפוף לכל האילוצים האלה, כאשר ב-2011, כאשר יתקבלו ההחלטות לגבי ועדת תמיכות, אתם תתנו עקרונית הסכמה לתת את הערבות הזו. אנחנו מוכנים היום לתת להם את הכסף ובזה שהם לוקחים על עצמם את הסיכון. אוטוטו לוקחים את המילה שלי, שלנו, שבשנת 2011 ניתן להם את הערבות הזאת. כלומר, לתקופת ביניים הם מממנים את הערבויות האלה. זה מה שאני מבקש היום – להביא לפה לאישור החלטה עקרונית בכפוף לכל מה שאמרנו.

אני רק רוצה להזכיר לכם, דרך אגב, עידן וגם יונה, אתם, כשעשינו דיון בתקציב ודיברנו על הספורט הייצוגי, אתם ציינתם שהסכום שאנחנו אישרנו בשנה החולפת יחסית הוא נמוך לספורט ייצוגי. לדעתי צדקתם אז. כן, בישיבה שעשינו בדיון הזה. זכור לי.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה שני דברים לשאול. האחד, יש עוד ערבויות, לא רק כדורגל, יש גם לכדורסל.

מר גיל גורדון: יש עוד ערבות אחת. לא...

מר יצחק רוכברגר: מה זה לא? בטח שיש.

ד"ר יונה ברגור: אני ביקשתי לדעת לא על ערבויות לכדורגל, אלא סך הכל ערבויות שהעירייה מחויבת אליהן.

מר יצחק רוכברגר: היה משהו כמו מיליון שנתנו, דיון אחד זה נדחה ודיון השני-

מר גיל גורדון: אני ביקשתי שיבצעו לי בדיקה של הערבויות שהיום בתוקף. עשו בדיקה עם הדו"חות הכספיים וכן הלאה. מתי היה הדיון הזה לערבות לבנות?

מר יצחק רוכברגר: לפני שנה זה היה.

מר גיל גורדון: לא היה בזמני. אני שנה וחצי פה, זה לא היה בזמני.

מר יצחק רוכברגר: בזמנו... הוא צודק.

ד"ר יונה ברגור: ודאי שהיה.

מר יצחק רוכברגר: היה חד משמעית.

מר גיל גורדון: יונה, דקה, שאלת. בדו"ח של 2008 ביקשתי שיבצעו בדיקה. מצוינות למעשה 3 ערבויות, שאחת מהן כבר נגמרה, שהיא קשורה לנווה גן עם אספקת מים לתל אביב 500,000 ₪. ערבות נוספת שאנחנו הבאנו לדיון בזמנו, הדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית, שאז לקחו בזמנו לצורך מתקן, זה קיים עדיין הערבות הזאת. זה היה במקור 27 מיליון ₪ ונכון להיום אנחנו יודעים שהחוב עכשיו קטן ל-13.5 מיליון ₪ בערך.

ד"ר יונה ברגור: רגע, איציק, הוא רמז שיש ערבות על החברה הכלכלית.

מר גיל גורדון: נכון.

ד"ר יונה ברגור: 27 מיליון ש"ח.

מר יצחק רוכברגר: היה.

ד"ר יונה ברגור: כל מה שרציתי לדעת, אנחנו מוסיפים עוד 800,000 ש"ח, רציתי לדעת מה סכום הערבות שעיריית רמת השרון מחויבת בסך הכל. לא קיבלנו על זה תשובה כרגע.

מר גיל גורדון: למה? קיבלת.

מר יצחק רוכברגר: לא, זה פלוס מיליון. פלוס מיליון שלא רשום פה.

מר גיל גורדון: אני אומר לך, לפי מה שביקשתי ובדקו לי, לא מופיע בדו"חות הכספיים של 2008 ערבות לקבוצת הכדורסל.

גב' פרח מלך: זה לא ב-2008.

ד"ר יונה ברגור: זאת היתה השאלה השנייה שלי.

מר יצחק רוכברגר: אני חושב שזה היה ב-2009. היה, חד משמעית. היה פעם אחת שאני הורדתי את זה מסדר היום ואמרתי אני רוצה להביא את זה לדיון נוסף.

ד"ר יונה ברגור: זה היה בקדנציה שלנו כבר.

מר גיל גורדון: רק עוד דבר אחד. פניתי למשרד הפנים, כי אנחנו צריכים גם את האישור שלהם לעבור. ברגע שהצעתי לו את המודל הזה, שלמעשה למול הערבות אנחנו נעמיד כסף, הוא אומר: 'מבחינתי אם ככה זה

לא ערבות, למעשה אתה מעמיד כסף כנגד זה', כך שהוא לא רואה בזה בעיה.
זה לא איזה נטל על הערבויות.

ד"ר יונה ברגור: הערה נוספת: אני מסויג, לא מסויג, קשה לי לקבל שאתה אומר שיש לנו כסף מול הערבויות. כסף מול הערבויות, הכסף שיש לך אתה נותן העדפה להעמיד אותו מול הערבויות האלו לעומת דברים אחרים. זאת אומרת, זה לא כי יש לך כסף, אתה מוותר על משהו אחד על מנת להעמיד את זה מול העדפה אחרת.

מר יצחק רוכברגר: לא, לא.

ד"ר יונה ברגור: אני לא נגד.

מר גיל גורדון: אתה אומר אם אנחנו למעשה פוגעים בפעילויות אחרות. בשנה הבאה צפויה קפיצת מדרגה בהכנסות של התקציב, שלמולה נוכל לממן מעבר לפעילויות שקיימות היום גם את הספורט ופעילויות נוספות, יהיה לנו עוד כספים. כך שזה לא ייפגע, להפך. יהיו מספיק משאבים. אנחנו השקענו כבר בתשתיות לספורט הייצוגי למעלה מ-3 מיליון ₪.

מר טל עזגד: אני אתחיל ואומר מה שאני בעצם צריך להגיד בסוף, שאנחנו צריכים לתת את הערבות. אנחנו את הערבות הזאת צריכים לתת מאחר ואנחנו נתנו גם לכדורסל מיליון ₪. אני לא יודע למה הזיכרון פה של כולנו קצת משובש, אבל אנחנו ב-2009 הצבענו, כמו שאומר איציק, פעמיים, היו לנו פה שני דיונים, הבאנו את זה לבקשת עידן. היה פה ויכוח אם זה קרה, אז לכן. עכשיו, אין ספק שהכדורגל הוא פחות או יותר שווה ערך לכדורסל ואנחנו צריכים פה לתת איזושהי תמיכה או איזושהי ערבות. תרשה לי לחלוק עליך, ידידי הגזבר, או להעיר לך – לא הבנתי, אולי זו בעיה אישית שלי, אבל שני שלישי ממה שדיברת לא הבנתי. אנחנו צריכים לקבל החלטה האם לתת ערבות לכדורגל ולקבל החלטה אמיצה.

מר יצחק רוכברגר: ההחלטה כפופה לסיכון, כן או לא. אין סיכון.

מר טל עזגד: שנייה, עזוב. הוא ישים 800 פה, ישים שם. אנחנו מקבלים החלטה לערוב להם אז אנחנו עורבים להם. אז אל תקראו לזה ערבות, תודיעו לנו ששמים 800 וזה ופה ושם. דקה, אני רוצה לעשות את זה מאוד פשוט. אני רוצה להבין דבר אחד – זאת ערבות כמו שנתנו לכדורסל וחשפנו את עצמנו במיליון ש? זאת ערבות?

מר גיל גורדון: לא.

מר טל עזגד: אז אנחנו לא צריכים להצביע על ערבות.

מר עידן למדן: אם זה לא ערבות אז יש תקציב.

מר טל עזגד: אם זה לא ערבות מה אתה מביא החלטה של מתן ערבות? תביא החלטה אחרת.

מר גיל גורדון: אני אומר ככה: א) בשנה הבאה אותו מיליון שאתם מדברים עליו ואני לא הייתי מודע לזה כי הסתכלנו על דו"חות 2008, לדעתי גם הערבות הזאת ניתנה בצורה שהיא לא הולמת מבחינת לפחות הביקורת האישית שעכשיו קיבלנו בדו"חות.

מר טל עזגד: אנחנו רוצים לדעת גם מה החשיפה שלנו. היועץ המשפטי, האם אנחנו חשופים לחיוב אישי או לא בסיפור הזה? מאחר וכבר לא נשאר לי יותר כסף לחיובים אישיים.

מר גיל גורדון: אני בא ואומר, כדי שיהיה פה כיסוי גם מהבחינה הזאת, גם את הערבות של קבוצת הכדורסל של שנה הבאה, הרי צריכים לתת שוויוניות בהקצבות של ועדת תמיכות. אז כמו שנקצה ערבויות, מי שירצה לנצל, אם זה קבוצת הכדורגל, גם לכדורסל ניתן לפי הפרופורציה של הקריטריונים. אני רק אומר שכל ערבות שניתן, למולה נשים כסף. עכשיו אתה

יכול לבוא ולהגיד, אם אתה שם כסף אז תן להם את הכסף, למה את הערבות?
בשביל מה לתת ערבות? הסיבה כרגע שאנחנו עושים את זה, כי היום הם
צריכים את הכסף, את ה-800,000 ש, היום אני לא יכול לתת להם.

מר גיא קלנר: למה?

מר גיל גורדון: כי אין לנו בתקציב כסף היום לתת.

מר גיא קלנר: אם היה לך היה עדיף לתת?

מר גיל גורדון: כן.

מר גיא קלנר: יש משמעות הצהרתית אם אתה נותן כסף.

מר גיל גורדון: אבל אז היה היבט השוויוניות, לתת אותו סכום
לכדורסל. בשורה התחתונה, אני אסביר מה אני רוצה לאשר, במילה אחת.
אנחנו מדברים פה על החלטה עקרונית, הצהרתית, כלפי הבנק, שבינתיים הוא
זה שייתן את הגיבוי מבחינת הערבות. אנחנו מתכוונים בשנת 2011, בכפוף
לכל מיני דברים שנאמר, כמו שאמרתי, אם זה קשר לנוער ואם זה קשר
שוועדת תמיכות תאשר את זה כסכום שיעמוד כנגד הערבות וכן הלאה, והכל
עפ"י הקריטריונים. כפוף לכל זה הבנק מוכן-

מר עידן למדן: על חשבון התקציב?

מר גיל גורדון: לא על חשבון. אני אומר אנחנו נדון בזה בשנה
הבאה.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו היום מתחייבים לתקציב 2011.

מר גיל גורדון: לא מתחייבים.

ד"ר יונה ברגור: כן, זה בדיוק מה שאנחנו עושים. אנחנו היום
מתחייבים לקלוט את זה בתקציב 2011.

מר גיל גורדון: אני גם את זה יכול לציין. אני לא מתחייב על

תקציב 2011, הבנק לוקח את הסיכון במימון ביניים הזה.

מר עידן למדן: לא ענית לי על השאלה כמה פעמים חולטו לנו

ערבויות.

מר יצחק רוכברגר: אף פעם.

מר גיל גורדון: בעבר חולטה פעם אחת ערבות, עד כמה שידוע לי.

מר יצחק רוכברגר: אף פעם.

ד"ר יונה ברגור: לא דובר על כדורגל, אנחנו מדברים על בכלל.

מר יצחק רוכברגר: לא חולטה. אני לא מכיר מקרה שחולטה ערבות,

לפחות בתקופה שלי ולפני זה כשהייתי חבר מועצה. לא מכיר שחולטה ערבות.

מר טל עזגד: אני עדיין שואל את אותה שאלה, לא קיבלתי

תשובה. מאחר ויש פה הצעת החלטה לתת ערבות בסך 800,000 ₪, בואו נצביע

לתת ערבות ותפסיקו לשגע את השכל. אני לא מבין מה כל הדיבורים. אתה

נותן ערבות או לא נותן ערבות, זה הכי פשוט בעולם.

מר אבי גרובר: קודם כל, אני רוצה להגיד שהתפיסה העקרונית

שלי אומרת שאני חושב שיש היזון חוזר כזה בין הקבוצות הייצוגיות לבין מה

שקורה ברמת הנוער והילדים. לא יעזור כלום. כשאלכס זאבי נותן היפון

באולימפיאדה אי אפשר אחרי זה למצוא מקום בשום חוג ג'ודו ואם קבוצת

הכדורגל בוגרים תהיה בצמרת ותרופץ חזק, אני הולך כמעט, אני פה בבית

משתדל על כל מגרש. אני אוהב לבוא עם הילד, אני חושב שזה מאוד חשוב

ואני גם בעד לתת כסף. אני חושב באמת מה שטל אומר, לפני שיש לי גם

איזושהי בקשה, אם הם כבר כולם פה אז הייתי רוצה בקשה. הבן שלי משחק

בקבוצה של הילדים, מקבלים מנוי כל מי שמשחק בקבוצה, לא צריך כלום.

אם אנחנו נותנים ערבות, שהקבוצה בתוך התקציב שלה משריינת סכום מסוים להחזר הלוואה, אז בסוף תקופת ההלוואה, הרי כל ערבות הבנק לוקח מולה כסף, הוא תמיד שם בצד את הכסף מול. הבנק לא נותן סתם כסף מעצמו.

ד"ר יונה ברגור: זה אנחנו שמים.

מר אבי גרובר: שנייה. אז הבנק שם אמנם את הכסף בצד, אבל בסוף התקופה הכסף חוזר אליך. אם הכסף הזה, הם לא מייעדים כסף בתוך התקציב להחזר ההלוואה, אז בסוף זה חוזר אלינו.

מר גיא קלנר: בעצם מה שהוא אומר זה אין בעיה לתת את הערבות, רק הוא רוצה לדעת אם הקבוצה ערוכה להחזיר את הכסף בגין הערבות.

מר גיל גורדון: אני בא ואומר דבר פשוט – אנחנו מבקשים את הערבות שנאשר אותה לקחת אותה ולתת אותה בשנת 2011, לא כרגע. בוא נתחיל מזה. זו צריכה להיות ההחלטה. דבר נוסף, אני לא מצפה שהם יחזיקו אצלם את הכסף, לכן אני אומר – אנחנו נחזיק את הכסף.

מר אבי גרובר: יש להם הכנסות והוצאות.

מר יצחק רוכברגר: איך אפשר ככה להבין?

מר גיל גורדון: אני לא רוצה שהם ישמרו את הכסף.

מר עידן למדן: אתה הולך לפירעון מוקדם...

מר גיל גורדון: אם הם יחליטו שזה מה שהם רוצים וזה יחסוך להם את הריבית, מצדי כן. אבל כל זמן שיש לי ערבות-

מר אבי גרובר: יש משהו אחד שכן אני רוצה לבקש.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אי אפשר ככה.

מר אבי גרובר: בתור מישהו שבא עם הילד שלו, זה לא קשור לערבות וזה לא להצבעה. החבר'ה פה והייתי שמח אם הייתם עושים אזור במגרש למשפחות.

???: מה הקשר עכשיו?

מר אבי גרובר: למה? הם פה, ואני חושב שזה כן. כי היו שנה שעברה-

???: זה לא ערבות, זה סחטנות, אבי.

מר אבי גרובר: אמרתי זה לא כלול. היה שנה שעברה כמה מצבים, למשל שלא פתחו יציע או פתחו יציע אחד, אתה זוכר. יש את הצד השני.

מר יצחק רוכברגר: מאיר, הוא צודק במאה אחוז.

מר אבי גרובר: אני בא עם ילד בן 6 ואנשים שם מקללים ודוחפים והולכים מכות.

מר טל עזגד: אבל אבי, אמרתי לך את זה גם אז ואני אומר עכשיו. זה לא דיון למליאה.

מר אבי גרובר: העליתי בקשה.

מר יצחק רוכברגר: במשחק הקרוב זה יהיה. מאיר, תתנו את הדעת כבר במשחק הקרוב.

מר עידן למדן: לי יש פה בעיה עם הערבות הזאת.

מר יצחק רוכברגר: זה לא כדורסל, זה כדורגל.

מר עידן למדן: בסדר גמור. אתה פתחת ואמרת שזה הקבוצות הייצוגיות ודיברנו על זה כבר כמה וכמה פעמים כבר לפני שנתיים. בוודאי אני חושב שזה בא על חשבון הספורט האחר. אני חושב שאנחנו משקיעים

הרבה מאוד, השקענו הרבה מאוד בפיתוח המתקנים, נתנו הרבה כספים. רק לפני חודשיים באו וביקשו, עוד 500,000 נתנו. עפ"י הפרסומים בעיתונים עדיין יש פה ושם כל מיני אי סדרים, פיטורים וזה, וזה בסדר. אני סבור באמת שנעשית מלאכת קודש. אני סבור שנעשתה פה עבודה יפה בקבוצה ואני בטוח שמאיר תורם ממרצו ומהונו פה. אבל התחושה שלי פה היא שאנחנו שמים פה עוד ועוד כסף וזה לאו דווקא לנוער. זה שני דברים שונים, אני לא רואה את הקורלציה. יש את אגודת הספורט ויש את הקבוצות הייצוגיות.

מר גיל גורדון: אפשר למסד את הקורלציה הזאת.

מר טל עזגד: את מה צריך למסד? אני לא מבין את הסיסמאות האלה, זה מטריף אותי. את מה צריך למסד?

מר יצחק רוכברגר: תגיד לי, מה קרה לך טל?

מר טל עזגד: לא, כי זה מרגיז, כי עובדים עלינו בעיניים. תצביע על ערבות וזהו.

מר יצחק רוכברגר: אבל אנשים מדברים, רוצים להתייחס.

מר טל עזגד: מה זה קשור למיסוד?

מר יצחק רוכברגר: הוא עונה, אתם לא מקשיבים אחד לשני.

מר אבי גרובר: אם אתה נותן ערבות שאתה יודע שזה לא הולך להיפרע...
להיפרע...

מר עידן למדן: זה קשור לשני דברים. א) אתה נותן את הערבות, זה לא סתם וזה מתנהל נכון.

מר טל עזגד: מה קשור המיסוד?

מר עידן למדן: הבעיה היא לא הערבות.

מר יצחק רוכברגר: חברה, מי שרוצה לעשות רעש בשביל להתחמק מהצבעה, שייצא.

מר טל עזגד: אני אמרתי מראש שאנחנו צריכים להצביע בעד.

מר יצחק רוכברגר: אז הוא אמר.

מר טל עזגד: אז אני לא מקבל את דעתו.

מר יצחק רוכברגר: אז הוא אמר, מה אתה רוצה? הוא עונה לו, הוא לא עונה לך. דבר.

מר טל עזגד: מותר לי להגיד את דעתי.

מר יצחק רוכברגר: אבל גם מותר לו לשמוע תשובה.

מר טל עזגד: בקבוצה הבוגרת של הכדורסל יש 760 ילד עם תקציב של 350,000.

מר יצחק רוכברגר: וכמה ילדים יש לבוגרים שלהם?

מר טל עזגד: 760.

מר יצחק רוכברגר: לא, לקבוצה. כמה שחקנים בסך הכל, 5?

מר טל עזגד: קבוצת גברים כדורסל ברמת השרון עם תקציב של 350,000 ₪.

מר יצחק רוכברגר: אז זה שייך לאגודה, אין בעיה.

מר טל עזגד: אז אני אומר, אז צריך שיהיה גם להם. אז בואו ניתן לכדורגל, נגמור את הדיון, ניתן להם את הערבות, יחזירו את ההלוואה ונמשיך הלאה.

מר יצחק רוכברגר: אבל רגע, למה אתה חסר סבלנות?

מר טל עזגד: אני חסר סבלנות כי יש פה איזה משהו שלא ברור לי.

מר יצחק רוכברגר: אז ניתן לו לדבר. דקה.

מר טל עזגד: בוא תסביר לי, אתה לא היית בכלל.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא היית בכלל בדיון. עידן, דבר.

מר עידן למדן: אני סבור שנתנו הרבה מאוד בשנתיים האחרונות לקבוצות הייצוגיות בזמן שבו אנחנו נמשכנו לדון ולהחליט על הדברים שעדיין לא החלטנו עליהם. עדיין יש לנו את העניין, עדיין יש לנו את הבג"ץ שגם עליו אנחנו דנו בעניין של השקל וחצי על כל שקל. עדיין יש גם קבוצות אחרות, שבאות תחת הכנפיים של אגודת הספורט שלנו. יש לי תחושה לא טובה באישור הערבות הזאת, בטח ובטח לפני שקבענו את הקריטריונים הקבועים לאיך אנחנו מתקצבים קבוצות מקצועניות – האם זה במכשירים, עד איזה היקף ועד איזה זה, בשים לב לזה שכן עשינו לפני חודשיים, כן אישרנו תוספת של חצי מיליון.

מר יצחק רוכברגר: מה חצי מיליון?

מר עידן למדן: אישרנו עוד חצי מיליון. מעבר למתקנים, לקבוצה.

מר יצחק רוכברגר: תצביע נגד, אין בעיה. מותר לך להצביע נגד.

- הערות מהקהל -

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה רק להעיר הערה אחת נוספת. כי הציג את המהלך הזה דרך ועדת תמיכות. אני רוצה להגיד שוועדת תמיכות משחקת על הסכומים של 10,000 ₪ לעמותות ומורידה אותם, וכאן חופשי בקלות אנחנו מאשרים הרבה כסף דרך ועדת תמיכות. זאת אומרת, יש כאן איזשהו דיספרופורציה. מבקשים 40,000 או 50,000 – מקבלים 40,000.

- מר יצחק רוכברגר:** 4,000.
- ד"ר יונה ברגור:** לא, אני אומר שזה קיים. אז בואו נעמיד את הדברים בפרופורציה.
- מר טל עזגד:** אבל זה ברור, יונה. חבריה, הדיון הוא על ערבות, תראו לאן אתם מגיעים.
- ד"ר יונה ברגור:** לא, אבל זה כלול-
- מר עידן למדן:** נותנים את הכסף.
- מר טל עזגד:** תנו להם את הערבות ונגמר הסיפור. תוודאו שהם מחזירים את הכסף.
- הערות מהקהל -
- מר יצחק רוכברגר:** אי אפשר ככה. מה הולך פה?
- ד"ר יונה ברגור:** תנו לי לגמור את המשפט שלי.
- מר יעקב קורצקי:** אני לא מבין מה הבעיה. תרדו למגרש, תראו מה נעשה שם. במקום שהילדים האלה יסתובבו ברחובות. על מה אתם מדברים בכלל? אתם יודעים בכלל מה הולך שם?
- הערות מהקהל -
- מר יצחק רוכברגר:** הלו, די. חברים, די.
- ד"ר יונה ברגור:** איציק, אני רוצה קודם כל לבקש ממך שתגן על חברי המועצה מפני הקהל. תגן על חברי המועצה.
- מר יצחק רוכברגר:** רפי, אתם לא יכולים לעשות את זה.
- ד"ר יונה ברגור:** ושלא יצעקו 'חוצפני' לחבר מועצה.
- מר עידן למדן:** זה לא מכבד אתכם ולא מכבד את המועצה.

ד"ר יונה ברגור: בדיוק, נכון.

מר עידן למדן: ככה יושב בנאדם וצועק-

מר יצחק רוכברגר: אבל אני מנסה להשתיק אותו. אתה לא מכבד את המועצה? אל תכבד את המועצה. אני מבקש ממך, רפי, תקשיב טוב. אם אתה מדבר עוד פעם אחת בחוסר כבוד אני מוציא אותך החוצה. אגב, אני גם לא מקבל את האמירה של עידן. אני חושב שזה לא יאה שקהל מתערב, צועק ואומר אמירות. זה לא בסדר, עם כל האמוציות שקיימות. יחד עם זאת, הוא לא יכול לבוא להגיד 'זאת לא המועצה שלי', או משהו כזה, בערך בסגנון הזה. לא מקובל עליי. סך הכל אנחנו מכבדים אחד את השני, צריך לכבד אחד את השני ולא למצוא תירוץ וללכת. ואני עוד פעם אומר לכם, תקשיב טוב, אני מדבר אליך. די, אני לא אתן לך להיכנס לפה, אני אומר לך. לבניין של העירייה לא תיכנס. תכבד אותו גם כן, הוא לא אמר שהוא נגד. הוא שואל שאלה, מותר לו. יונה, בבקשה.

ד"ר יונה ברגור: אתה צריך לזכור שהוא צעק לו 'חוצפן', לעידן, ואתה היית צריך להגן על חבר המועצה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא שמעתי את זה. כל פעם מדברים פה ואני מנסה לעשות סדר.

ד"ר יונה ברגור: אני שמעתי, לא אמרת 'חוצפן'? אוקיי, גמרנו.

- הערות מהקהל -

מר יצחק רוכברגר: די. בבקשה, יונה. תצא החוצה, אני מוציא אותך החוצה. בבקשה.

ד"ר יונה ברגור: כל מה שאני רוצה לבקש הוא להסב את תשומת לבכם שוועדת תמיכות עוסקת בפרוטות והמון קטנים זה, ואחר כך באים דרך

ועדת תמיכות בסדרי גודל של מאות אלפים. יש כאן איזושהי דיספרופורציה בקלות שמאשרים עבור ועדת תמיכות 800,000 ₪, כאשר כל עמותה שבאה לבקש 5,000 או 10,000 ₪ מורידים לה 2,000 ₪ מפני שאין מספיק כסף. זה כל מה שרציתי להגיד.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך לגבי ההערה הזאת שאתה מעיר אותה. לגבי ההערה שלך, לצערי, אני חושב שאתה צודק.

מר גיא קלנר: אז גיל, בבקשה, אם ראש העיר גם אומר שהוא צודק, אני לא הבנתי. יש 800,000 ₪ שרוצים להעמיד ערבות לקבוצת הכדורגל. ה-800,000 ₪ האלה, מה דינם אחרי זה? אני לא מבין איך זה קשור לוועדת התמיכות עכשיו.

מר טל עזגד: לא קשור לכלום. תנו להם את הכסף ונגמר הסיפור.

מר יצחק רוכברגר: אבל אנשים צריכים לשאול שאלות, עם כל הכבוד.

מר גיל גורדון: מה לעשות שזה מורכב. אז תנו לי דקה, אני אסביר. מבחינת משרד הפנים וכל הגורמים-

מר יצחק רוכברגר: די, אי אפשר... אתה אין לך בעיה, אתה מאשר, אני יודע שתאשר. אבל הוא רוצה לשאול שאלות והוא שואל שאלות לגיטימיות. הוא לא שואל ספציפית בשביל להכשיל.

מר טל עזגד: הוא שואל בדיוק-

מר יצחק רוכברגר: הוא לא שואל בשביל להכשיל.

מר טל עזגד: הוא שואל בדיוק מה שאני שאלתי.

מר יצחק רוכברגר: הוא שאל כללית.

מר טל עזגד: אנחנו רק לא מקבלים תשובות.

אפשר רגע לענות?

מר גיל גורדון:

אני שאלתי, הוא הבין.

מר גיא קלנר:

מה שקורה מבחינת הנחיות של משרד הפנים

מר גיל גורדון:

והיחידה לחיוב אישי, הם באים ואומרים: ברגע שאתה נותן ערבות, מבחינתם אתה צריך להיות ב-worst case. זאת אומרת, אתה מחר צריך לפרוע את זה. זה אומר שאתה צריך למול זה להעמיד כסף. מאחר וזה המצב ואנחנו כרגע לא בשנת 2011, אני לא במצב שאני דן בתקציב, אני יודע שאני יכול לבוא ולהביא לכם לאישור פה תקציב שיעמוד למול הערבות, באתי ואמרתי לבנק: אני לא מוכן היום-

(מדברים ביחד)

אתה לא מבין משהו. אם אתה מאשר א' ואתה

מר אבי גרובר:

עושה ב', ... אתה לא מבין? הם יצטרכו להביא את הכסף מהבית. איציק יצטרך להביא את הכסף מהבית, אתה לא מבין? זה העניין.

מאחר וזה המצב, שהערבות זה שווה ערך לכסף,

מר גיל גורדון:

עשיתי משא ומתן עם בנקים ואמרתי: חבר'ה, אני היום לא יכול לתת את הערבות, אני מבקש – בואו קחו את זה עליכם. במימון ביניים, בערבות ביניים שלכם. ואני ב-2011 אתן את הערבות, אבל גם זה בכפוף, זו הצהרת כוונות רק, לא מחייב אותי, אבל בכפוף לכך שזה יאושר בוועדת תמיכות ואני יכול לעשות עוד הפניות נוספות. זה מה שאני מבקש, לתת לנו בכפוף לכל התנאים האלה ב-2011 את הערבות. עכשיו, למה אני עושה את זה היום? כי זה יאפשר להם היום לקבל את הכסף, זה הכל. כל האקרובטיקה הזו לתת להם היום את הכסף.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: עוד שאלה, גיל. שאלה אחרונה. אני רוצה רק להבין

את הסיפור. ה-800,000 ש האלה מתוכננים להיות בנוסף למה שתכננו לשים ב-2011 או כחלק ממה שתוכנן ל-2011?

מר גיל גורדון: ההצעה שלי, כפי שהסברתי בהתחלה-

מר שרגא קירשנר: מה אתה מדבר? אנחנו לא... את 2011.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל יש צפי.

מר אבי גרובר: אתה מחליט עכשיו שב-2011-

מר גיא קלנר: זה הבנתי.

מר גיל גורדון: תנו לי לענות, אני אענה.

מר שרגא קירשנר: אני גם רוצה שתהיה לנו חוות דעת משפטית.

מר גיל גורדון: תיכף מיכה ייתן לך. רק ברמה הכספית הוא שאל.

זה בנוסף, לדעתי, אם אנחנו רוצים שהקבוצה תחיה. הרי עכשיו הם הולכים להוציא את ה-800 האלה.

מר יצחק רוכברגר: אמרת.

מר גיל גורדון: אבל טוב, זה ברמה של הצהרת כוונות ולדעתי יהיו

את המשאבים לזה בשנה הבאה.

עו"ד מיכה בלוס: רגע, שאל משפטית, אני רוצה לענות. אחד, לברגור,

לגבי ועדת התמיכות. ועדת התמיכות דנה בהתאם לסעיפים התקציביים שאתם קובעים ואנחנו מחלקים אותם באופן שוויוני עפ"י קריטריונים. זה תפקיד ועדת התמיכות וזהו. עכשיו, אם אתם תחליטו במליאת מועצת העיר בשנה הבאה שיש לכם עוד כסף או אתם מחליטים לתת יותר כסף – אתם רשאים. אתם רשאים להחליט מחר בבוקר שלמוסדות דת תתנו 200 מיליון ש.

מר גיל גורדון: אבל זה בכפוף לזה שיש כסף. ואני אומר שיהיה כסף, זה מה שאני אומר.

עו"ד מיכה בלום: ברור, הכל כפוף שיש כסף.

מר יצחק רוכברגר: אל תדליק לי אותם עכשיו.

עו"ד מיכה בלום: לא, אני בכוונה אומר מה שאני אומר. אם אנחנו רוצים לתת לבית יד לבנים, לעמותה זו או אחרת, 100 מיליון ש"ח. אתם מחליטים לתת – זה בסדר, אתם רשאים להחליט לתת את זה אם יש את הכסף.

מר גיל גורדון: ואם זה מתאים לקריטריונים גם.

עו"ד מיכה בלום: שנייה, נו. ועדת התמיכות תעשה את עבודתה נאמנה עפ"י הקריטריונים באופן שוויוני לחלק את הכסף, מה שאתם קבעתם. ועדת התמיכות בעצמה לא קובעת כלום. זו תשובה ראשונה, אני יודע מה שאלת. עכשיו צריך להבין מה שקרה פה, לפחות איך שאני הבנתי מהגזבר. אנחנו כרגע לא נותנים שום ערבות. מה שהבנק ביקש, בעצם הגזבר ניהל משא ומתן עם בנקים ואמר: 'אני לא יכול לתת ערבות היום כי אני בשביל לתת ערבות היום צריך להעמיד כסף. אני צריך להעביר ועדת תמיכות, אני צריך שיהיו לי קריטריונים, אם אני מעמיד לקבוצה הזאתי אני צריך להעמיד לקבוצה, אנחנו לא שם'. הבנק בטובו אמר: 'אני מעמיד את הערבות'. רגע, תן לי לסיים, אחר כך תשאל. איך שאני הבנתי, הבנק אמר: 'אני מוכן לתת את הערבות הזאת על דעתי, על הסיכון של הבנק, לא סיכון של העירייה'. מה שהוא ביקש מהעירייה זה מין הצהרה דקלרטיבית, בלתי מחייבת, שאנחנו באופן עקרוני כן רוצים לתת בסופו של דבר את הערבות בשנה הבאה, בכפוף לכל התנאים. שיהיה כסף, שאתם תחליטו להקציב סכומים כאלה לוועדת התמיכות בסקטור הזה עפ"י הקריטריונים הקיימים, ואם בסופו של דבר זה

יהיה ניתן, העירייה תיתן את הערבות ב-2011. אבל זה לא אומר שאנחנו כרגע מתחייבים למשהו. מדובר בהצהרה דקלרטיבית.

מר שרגא קירשנר: מותר לי לעשות דגנרציה?

עו"ד מיכה בלום: אתה לא מתחייב לכלום.

מר יצחק רוכברגר: כן. למה אתה עונה בצורה כזאת? כן או לא?

עו"ד מיכה בלום: אתה רשאי, ודאי.

מר יצחק רוכברגר: רשאי, תודה רבה.

ד"ר יונה ברגור: אני לא כל כך מבין, המינוח 'בלתי מחייבת' אני לא

מבין. אנחנו יכולים בתקציב 2011 לא לאשר?

מר יצחק רוכברגר: כן.

מר גיל גורדון: כן. ואז הם יפרעו להם את ההלוואה. הבנק ייקח

מהם את הכסף.

ד"ר יונה ברגור: ומאיפה יהיה להם את הכסף?

מר גיל גורדון: סליחה, בעיה של הבנק. הבנק ערב לזה, בעיה שלו.

ד"ר יונה ברגור: רגע, הבנק ערב לזה והבעיה שלו?

מר גיל גורדון: כן.

ד"ר יונה ברגור: אבל אנחנו הוגנים והגונים כלפי הבנק כי אנחנו

מערכת ציבורית ואנחנו לא יכולים לדפוק את הבנק.

מר יצחק רוכברגר: אמת.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, בסופו של דבר זה יחזור אלינו.

- מר גיל גורדון:** שוב, זה היגיון. אתה שואל מה ההתחייבות, מה החשיפה – אין חשיפה.
- ד"ר יונה ברגור:** שאלה אחרונה. מימון הביניים שהבנק הזה נותן עולה לנו כסף?
- מר גיל גורדון:** לא, לקבוצה. לנו לא עולה.
- ד"ר יונה ברגור:** לקבוצה זה עולה? מימון הביניים לקבוצה עולה?
- מר גיל גורדון:** הוא מקבל הלוואה עם ריבית.
- ד"ר יונה ברגור:** היא יכולה לשלם את המימון ביניים הזה? כן.
- ד"ר יונה ברגור:** רגע, זה בטוח?
- מר יצחק רוכברגר:** כן. חברים.
- ד"ר יונה ברגור:** השאלה ברורה.
- מר יצחק רוכברגר:** כן, קיבלת גם את התשובה. אני מבקש, אחרי שהבנו שזה לא עולה לנו. מיכה, אני מאשר מתן ערבות עקרונית? איך זה?
- מר טל עזגד:** לא, בפירוש לא.
- מר יצחק רוכברגר:** איך אני מגדיר את זה?
- עו"ד מיכה בלוס:** שאנחנו נבחן את הנושא הזה.
- מר יצחק רוכברגר:** מה אני מצביע? תנסח לי.
- מר גיל גורדון:** העירייה תיתן ערבות של 800,000 ₪. העירייה בשנת 2011 תיתן ערבות בכפוף ל-, ונגיד את כל ההגבלות, תקצה או איך שאנחנו רוצים להגדיר את זה, ערבות על סך 800,000 ₪ בשנת 2011.

- מר יצחק רוכברגר:** לא ערבות, העירייה תקצה 800,000 ₪.
- עו"ד מיכה בלוס:** לא, ערבות. הוא רוצה ערבות הבנק. ערבות להלוואה של הבנק. אם נשים זה אז הוא יפרע את ההלוואה, זה לא משנה. בכפוף לכמה דברים שצינו פה. כך שוועדת תמיכות תאשר את התקציב והתקציב יאושר וקריטריון של ועדת תמיכות או כל ההיבטים האלה.
- מר יצחק רוכברגר:** מאה אחוז. רק שאלה, מתי הקריטריונים סוף סוף יהיו מוכנים?
- עו"ד מיכה בלוס:** באוקטובר הקרוב. זה כבר מוכן. אנחנו נביא את זה לאישור בישיבה הבאה.
- מר יצחק רוכברגר:** תודה רבה.
- מר שרגא קירשנר:** כשאתה משתמש במונח 'ערבות' מישהו יצטרך להתחייב להחזיר את הכסף. זו הבעיה. למה לא להגיד תקצה?
- עו"ד מיכה בלוס:** זה אותו דבר. אנחנו נבחן את הערבות הזאת...
- ד"ר יונה ברגור:** אתה מעמיד בתקציב או לערבות, או לפירעון. זה אותו דבר.
- מר שרגא קירשנר:** אבל כשאני אומר 'תקצה' אז אני מקצה, כשאני אומר ערבות אני דורש ממנו לקיים ערבות. מבחינה ציבורית אני מדבר. בהיבט הציבורי יש לך בעיה כשאתה אומר ערבות.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים.
- עו"ד מיכה בלוס:** העירייה תבחן באופן חיובי מתן הערבות בשנת 2011 בכפוף. תבחן, אין בעיה, אתה לא יכול לאשר היום. תבחן באופן חיובי את מתן הערבות בשנת 2011 בכפוף לקריטריונים, לתקציבים-

מר יצחק רוכברגר: אבל עכשיו אתה מאשר עקרונית, מה זאת אומרת?
הם לא יכולים לקבל שקל אם אני לא מאשר את זה עקרונית. מה, אתה לא
תאשר עקרונית – הם ל מקבלים שקל. מה, אתה הולך להרוג אותם? רגע,
סליחה, גזבר.

מר שרגא קירשנר: בואו נלך על ערבות אבל בכפוף לקריטריונים.

ד"ר יונה ברגור: ערן, האם מועצת העירייה יכולה להתחייב היום על
מחויבות לתקציב 2011?

מר ערן זמיר: אני חושב שזה בעייתי.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי.

מר יצחק רוכברגר: תן לו לענות רגע.

מר ערן זמיר: נדמה לי שזה בעייתי במיוחד בתמיכות, ששם עניין
השוויוניות והריבוי של הפניות האלה...

מר יצחק רוכברגר: לכשיהיו קריטריונים.

מר טל עזגד: אבל אם אנחנו מאשרים בכפוף לזה?

גב' שירה אבין: אבל אם אנחנו מדברים על שוויון אז כבר נתנו.

מר ערן זמיר: לחרוג מהשאלות הפרוצדורליות הטכניות ולשאול
ברמה המהותית אם זה נכון שיהיו לכם פה בנים יחידים שמגיעים אליכם בלי
בחינה רוחבית של כל המערכת-

מר יצחק רוכברגר: נו, יעשו קריטריונים, בסדר.

מר ערן זמיר: באוגוסט או בספטמבר 2010 להתחיל לנהל את
התמיכות-

גב' שירה אבין: אבל נתנו לכדורסל.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני לא פותח את הדיון עוד פעם.

ד"ר יונה ברגור: איציק, מה הוא אמר?

מר יצחק רוכברגר: אני אענה לך, גם לי יש מה להגיד. תקשיבו טוב.

הרי אני בחנתי את הנושא הזה גם לפני זה ודיברתי גם עם מיכה ודיברתי גם עם גיל ונבדקו הנושאים והוא דיבר עם משרד הפנים. זה לא שבאנו כאן מזה. לפני פחות משנה אישרנו את זה. אישרנו לכדורסל נשים מיליון ש"ח ערבות. פה מבקשים לאשר עקרונית ערבות על סך 800,000 ש"ח, כאשר בסיפא של הדברים אנחנו מתכוונים תוך כדי ועדת תמיכות והעמדת קריטריונים, פעם ראשונה שיהיו קריטריונים, להסדיר את הנושא הזה של הקצאות כספים לקבוצות הייצוג שלנו. וזאת בשורה, ההפך, וזה לא נעשה בעוד שנתיים, זה יהיה משהו כמו באוקטובר או מיד אחרי החגים. וזאת בשורה טובה. עכשיו אפשר להתפלפל מפה, אפשר להתפלפל משם, בנים יחידים, לא בנים יחידים. אדוני המבקר, עם כל הכבוד, הנושא הזה נבדק, מותר, אפשר לתת את הערבות ברמה העקרונית. אנחנו הרי לא חותמים על הערבות, אנחנו לא נותנים דוקומנטים לבנק. הם לוקחים את זה. נכון, יונה, וזה אני נוגע במה שאתה אמרת, ברמה המוסרית, הערכית, רשות מקומית שנותנת ערבות ברמה העקרונית היא לא יכולה להגיד עקרונית ואחר כך להפיל את זה עליהם כמובן. אנחנו נביא למועצה בצורה מסודרת הגדלת תקציב כדי לאזן את זה, ב-2011 בתקציב, ובינתיים הם צריכים... תבינו דבר אחד – אם הם לא הולכים מחר לבנק כדי לקדם את העניין, מחרתיים אין להם קבוצה, סוגרים להם את העסק.

ד"ר יונה ברגור: איציק, זה לא אותו דבר כמו הכדורסל. כשאישרנו

לכדורסל אישרנו את זה במסגרת תקציב של אותה שנה.

מר יצחק רוכברגר: אמת.

- ד"ר יונה ברגור:** היום אנחנו מתחייבים, כבר מקצים 800,000.
- מר גיל גורדון:** יונה, אתה טועה.
- ד"ר יונה ברגור:** אז תסביר לי.
- מר גיל גורדון:** אישרתם ערבות מיליון ₪ בלי לשים למול זה כסף כמו שאני מציע.
- הערות מהקהל -**
- ד"ר יונה ברגור:** רגע אחד, איציק, אני נורא מבקש ממך, אני לא יכול לתפקד ככה כשהוא עומד ופוגע ומעליב אותי. אני לא מוכן לזה.
- הערות מהקהל -**
- מר יצחק רוכברגר:** די. תוציא אותו החוצה. תוציא אותו החוצה. די, הלאה.
- מר אורן ברעוז:** יש פה דו שיח בין הגזבר ליונה כבר חצי שעה, עם אותן שאלות ואותן תשובות פעם אחר פעם. הבנו. אני חושב שמיצינו את הנושא. מי שיש לו אחרי זה עוד הבהרות ורוצה... לא יכול להיות שאנחנו-
- מר טל עזגד:** רק הבהרה. מתוקף היותי מחזיק תיק הספורט אני מבקש ממך לתת לי עוד שני משפטים. מה שאני מבקש, גיל, במסגרת הקריטריונים לא לשכוח דבר אחד – שיש עוד קבוצות ייצוגיות ברמת השרון.
- מר יצחק רוכברגר:** מאה אחוז.
- מר טל עזגד:** שמייצגות לא מעט בני נוער. דבר שני, להבהיר פה, נשאלו פה שאלות, קיבלתי גם פתק וגם ניגשו אליי. הנוער ברמת השרון עד להודעה חדשה שייך לאגודת הספורט, מתקצב ע"י אגודת הספורט. לשאלתך, עידן. ולא ע"י הקבוצה הבוגרת. הקבוצה הבוגרת מושכת אחריה, היא חלון ראווה לנוער, כל מה שרק אפשר להגיד וכל הסופרלטיבים. אבל הכסף הוא

כסף שלנו, שלנו כעירייה שמתקצבת את כל מחלקות הנוער בעיר. זאת הבהרה ונתבקשתי להבהיר.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר ברמה העקרונית ערבות לקבוצת הכדורגל עירוני ניר רמת השרון על סך 800,000 ₪, בכפוף לכל הכללים והסייגים, קרי – קריטריונים, ועדת תמיכות, הגדלת תקציב, הכל לשנת 2011 במסגרת אישור התקציב. תודה רבה, מי בעד? פה אחד מותר?

ד"ר יונה ברגור: לא פה אחד.

מר יצחק רוכברגר: עידן, נגד או נמנע?

מר עידן למדן: לאור ההבהרות אני נמנע.

מר יצחק רוכברגר: עידן נמנע.

החלטה מספר 136: הוחלט לאשר עקרונית ברוב קולות (נמנע – 1) מתן ערבות העירייה ל"מ.כ. רמת השרון (ע"ר)" (כדורגל גברים "עירוני ניר רמת השרון") ע"ס 800,000 ₪, בכפוף לעמידה בקריטריונים, אישור ועדת תמיכות ואישור תקציב 2011.

6. פתיחת תב"ר לצורך הקמת מבנה בתחנת כיבוי אש ברמת השרון ע"ס 500,000 ₪. (מקורות מימון: 250,000 ₪ - משרד הפנים, 250,000 ₪ - איגוד ערים לכבאות). (תוספת לסדר היום)

מר יצחק רוכברגר: אני צירפתי, בטעות לא כתוב בסדר היום, אבל צורף נושא. אני מבקש לפתוח תב"ר להקמת תחנת כיבוי אש ברמת השרון. ישנה תחנת כיבוי אש, תחנת משנה לכיבוי אש במורשה, מאחורי המספרה,

קופת חולים קדמה. יש תקציב של 250,000 ₪ שמשרד הפנים אמור להעביר. יש תקציב של איגוד ערים לכבאות על סך 250,000 ₪. לעיריית רמת השרון הנושא הזה לא עולה כסף. התב"ר, אנחנו צריכים לפתוח אותו על מנת שאנחנו הצינור שעושה את כל הפעילות להקמת התחנה. אגב, לא עלינו, ביום שישי בלילה בערך בשעה אחת בלילה היתה שריפה גדולה ברח' צאלון, נשרפו שם 4 בתים למעלה כתוצאה מזה שמישהו התעסק עם טיסנים, עם דלק ומצברים והכל, וחילצו בנאדם. אם לא היתה הכבאית שלנו כאן ברמת השרון – חבל על הזמן. הצורך להגדיל את התחנה, אני רק מעדכן פשוט, נובע מהעובדה שהצלחתי להביא לכאן מנוף של 38 מטר לעיר. מנוף חדיש ומחודש.

מר טל עזגד: אגב, גם אם זה צריך לעלות לנו כסף, זה לברכה.

מר יצחק רוכברגר: זה לא עולה. אני יודע, אני פשוט צירפתי את זה, אני מבקש לאשר את פתיחת התב"ר שמספרו 377 להקמת מבנה. מי בעד? פה אחד.

מר אורן ברעוז: על סך כולל של חצי מיליון ₪ התב"ר.

מר יצחק רוכברגר: אמרתי, 250 ו-250. זה 500 ביחד.

החלטה מספר 137: הוחלט לאשר פה אחד פתיחת תב"ר מס' 377 לצורך הקמת מבנה בתחנת כיבוי אש ברמת השרון ע"ס 500,000 ₪. מקורות מימון: 250,000 ₪ - משרד הפנים, 250,000 ₪ - איגוד ערים לכבאות.

.5 שונות.

* דיווחים של משלחות שיצאו לחו"ל בכתב ובע"פ.

מר יצחק רוכברגר: דבר נוסף. אני צירפתי לכאן את דו"חות המשלחות שיצאו במהלך הקיץ. אני לא פותח, אני רק אומר צירפתי. אני רק רוצה במשפט אחד. אני לא צירפתי דו"ח שלי, אבל אני רוצה במשפט אחד לומר אותו, אני יכול גם לומר את זה יותר מאוחר. במשפט ורבע. קיבלנו סוף סוף ביום חמישי, קיבלנו בכתב את ההתחייבות לגבי הפארק, כשתע"ש נותן לנו 40 דונם. כנראה שזה יהיה 46 או 48 דונם. מחר אנחנו אמורים לקבל את הדוקומנט מהמינהל. אני מעריך שבמהלך החודש הקרוב או חודש הבא, מחר אני יושב על חלופות לגבי הפארק, לגבי מתקנים שראינו שם, וראינו כל מיני. אני מעריך שאחרי החגים אפשר יהיה להתחיל לעבוד. בישיבה הבאה אני אציג את התפיסה מה ראינו, מה הולך לקרות כדי לקדם.

יש לי כאן מכתב של העיר התאומה מצרפת, שמברך אותנו בשנה טובה. אני רוצה ברשותכם להקריא אותו במילה ורבע, כי זה בכל זאת ראש העיר, השר לשעבר: "ערב השנה החדשה אני מפנה את כל איחוליי לאושר, בריאות ושגשוג לתושבי רמת השרון. אני שמח מאוד שקשרי העיר התאומה של רמת השרון עם סנט-מור יתממשו בסתיו הנוכחי באמצעות הטקסים הרשמיים של חתימה בין שתי הערים שייערכו בסנט-מור. חתימה מצד של ידידות צרפתית ישראלית אליה אני קשור במיוחד. הגיע הזמן אחרי 62 שנים של קרבנות ושל מאבק, שהקהילה הבינלאומית תכיר כולה בזכות הבלתי ניתנת לערעור של ישראל לחיות בשלום בגבולות בטוחים ומוכרים". אגב, אוהד ישראל ראש העיר. "יחד איתך אני שולח איחולים לשחרור החייל-", למה הוא רושם "החייל הצרפתי ישראלי"?

מר אורן ברעוז: כי הוא בעל אזרחות צרפתית.

מר יצחק רוכברגר: "גלעד שליט. אודה לך מאוד אם תעביר לתושביך את רגשות הידידות שלי, ולך אדוני ראש העיר וחברי היקר אני מאחל את כל

האיחולים לשנה חדשה, שנה טובה ושלוש. הנרי, שר לשעבר, ראש העיר של סנט-מור".

אני ביקשתי, אנחנו בודקים כרגע את האפשרות בנובמבר להגיע לשם עם צוות של העירייה, של חברי מועצה. אני הצעתי לעידן.

מר גיל גורדון: לא נשאר כסף, הכדורגל לקח את הכסף.

מר יצחק רוכברגר: אז לא ייסעו. הצעתי לשרגא ולגיא, ואני בודק את האפשרויות אם אפשר לצרף עוד חברים על מנת להגיע לטקס החתימה שם. אני אודיע לכם, זה משהו במהלך אמצע נובמבר, אני אתן את הפרטים המדויקים יותר מאוחר.

ברשותכם, אני רוצה דיווח רק בשונות, זה קצר. במהלך של נובמבר לאה ביקשה לנסוע להשתלמות בנושא של פעילות של הקהילה המבוגרת שלנו. אני רואה את זה בברכה, כל עוד זה במסגרת התקציב אז כמובן אני לא צריך, אני רק מדווח על כך. נסעת לפני שנה או שנתיים? מתי זה היה? לפני שנתיים. זה מביא כבוד גם לעיר ונותן לנו דוקומנטים נוספים להתפתחות.

אני רוצה לדווח דיווח נוסף, ואני גם מציע לחברי מועצה שיש להם תואר ראשון או תואר שני, זה לא משנה, נפתח קורס של תואר שני במכללה הבין תחומית בהרצליה. הנושא הוא תחום ספציפי בנושא שלטון מקומי. מעודד ע"י משרד הפנים. משרד הפנים מעודד את זה, כי זה קורס ייחודי ראשון בארץ שמתעסק פרופר עם שלטון מקומי. חברי מועצה שיש להם תואר ורוצים ללכת לתוכנית הזאת, אני אשמח אם הם יגידו לי בתוך יום-יומיים שהם מעוניינים, כדי להכניס אותם לתוך המסלול הזה בשמחה רבה. כרגע מי שהולך למסלול הלימודים זה היועץ המשפטי של העירייה, זה מורה בתיכון, הרצל המנכ"ל, אני הולך לזה. תגישו לי מחר, כולל חברי מועצה שרוצים, אני אשמח שייכללו בתוך התוכנית הזאת. זה קורס מאוד ייחודי ספציפי. ישנו

מימון לדבר הזה מאושר ע"י משרד הפנים, למשל לראש הרשות 60% מממנים, לחברי מועצה יש ועדה שתדון בזה כמה כסף אפשר לממן לחברי מועצה ולעובדי עירייה בכירים. אני אודיע לכם את זה תוך יום-יומיים, אם יש חברים שרוצים – welcome. קורס מאוד יוקרתי, מאוד חשוב, מאוד מעניין.

אני אשמח אם גם חברי מועצה ייצאו לקורס הזה.

חברים, שתהיה שוב שנה טובה לכולם, הרבה בריאות.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

3. אישור פרוטוקול ועדת שמות – יוצג על ידי חבר מועצת העיר אורן ברעוז.

החלטה מספר 135: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) את פרוטוקול ועדת שמות.

4. אישור מתן ערבות העירייה ל"מ.כ. רמת השרון (ע"ר)" – כדורגל גברים.

החלטה מספר 136: הוחלט לאשר עקרונית ברוב קולות (נמנע – 1) מתן ערבות העירייה ל"מ.כ. רמת השרון (ע"ר)" (כדורגל גברים "עירוני ניר רמת השרון") ע"ס 800,000 ₪, בכפוף לעמידה בקריטריונים, אישור ועדת תמיכות ואישור תקציב 2011.

6. פתיחת תב"ר לצורך הקמת מבנה בתחנת כיבוי אש ברמת השרון ע"ס 500,000 ₪. (מקורות מימון: 250,000 ₪ - משרד הפנים, 250,000 ₪ - איגוד ערים לכבאות). (תוספת לסדר היום)

החלטה מספר 137: הוחלט לאשר פה אחד פתיחת תב"ר מס' 377 לצורך הקמת מבנה בתחנת כיבוי אש ברמת השרון ע"ס 500,000 ₪. מקורות מימון: 250,000 ₪ - משרד הפנים, 250,000 ₪ - איגוד ערים לכבאות.

עיריית רמת השרון
[פרטיכל מליאה מן המניין מס' 21, מיום 5.9.2010](#)